

ശ്രീബാലചരിതം.

എൻ. കെ. ഓ. നോ. ഗോ. റ്റ.

PUBLISHED BY
L. F. Fernandez & Sons,
TRIVANDRUM.

ബ്രിട്ടീഷ് റൂൾസ്,

ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം.

എൻ. കെ. ഫെർനാണ്ടസ്.

PUBLISHED BY
L. F. Fernandez & Sons,
TRIVANDRUM.

പ്രിയ അമ്മമാരേ,

ശ്രീബലചരിതം.

കിളിപ്പാട്ട്.

മൂന്നാം നാട്യം കാവ്യങ്ങൾ,

എൻ. കേശവനാശ്വൻ,

പകർപ്പുകൾക്കും ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്നും

'ഭാഷ്യം' പ്രൈസ്സ്,
തിരുവനന്തപുരം.

൧൦൯൪൩.

മുഖവുര

ശ്രീമൂലമരീകം കിളിപ്പാട്ടിന്റെ ആദ്യത്തെ ഞെ കാണമന്തർ അടങ്ങിയ ഒന്നാം പുസ്തകം പുറത്തിട്ട ഇപ്പോൾ ഞെകൊല്ലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ പുസ്തകത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം മൂന്നും നാലും കാണമന്തർമേയ ഒന്നാം പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ ഇത്ര താമസം നേരിട്ടതിൽ വ്യസനമുണ്ട്. എന്നാൽ, ഇപ്പോഴുണ്ടിവിടെ പ്രസിദ്ധമായ നിരവേററുമാർ സാധിച്ചിട്ടുള്ള ചെറിയ ചാരിതാത്മ്യത്തോടുകൂടി ഈ ഒന്നാം പുസ്തകവും സഹായകമായ വായനക്കാരുടെ മുമ്പാകെ സാധാരണപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു.

ഒരു സംഗതിയാണ് ഇതിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവനയുണ്ടാകുന്നത്. ഈ കിളിപ്പാട്ടിന് 'Light of Asia' എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് കൃതിയുടെ ഒരു സ്വരൂപം കണ്ടിരുന്നതായിത്തന്നെല്ലാ ആരംഭിച്ചിരുന്നതു്. എങ്കിലും ഇതിനെ ഒരു സ്വരൂപംകൂടിയായി അവസാനിപ്പിക്കുന്നതു് പലമുദ്രകൊണ്ടും അധികം നല്ലതായിരിക്കണമെന്നു ഒടുവിൽ കോന്നകയാൽ ഈ ഒന്നാം പുസ്തകം മുതൽ ആ അഭിപ്രായത്തിന്നനുസരണമായ രീതിയിലാണ് ഗ്രന്ഥം തിരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു മൂന്നാം കാണമന്തിൽ പൂർവ്വം സമാഹൃതമാംഗീകരിക്കയും നാലാം കാണമന്തിനെ മിക്കവാറും ഒരു സ്വരൂപംകൂടിയായിത്തന്നെ പരിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ളതും ചെഴ്ചിരിക്കുന്നു.

കൊണ്ടു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആനുപൂർവ്വം ആകർഷക യുള്ള രംഗിക്കും പ്രേരണയ്ക്കും ധ്യാനം തദാതിവിദ്യാൻ ശ്രദ്ധവച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഇതിവൃത്തത്തിൽ ബുദ്ധഭഗവാന്റെ സത്യാസം വരെയുള്ള പൂർവ്വശ്രമകഥകൾ ഭഗവാൻ ഈ നാമം കാണുമ്പോഴെ അപമാനിച്ചിരിക്കുന്നതിനാലും ഇത്രയുംകൊണ്ടു ഗ്രന്ഥം പകുതിതീർന്നിരിക്കുന്നതിനാലും ഈ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളെയും പൂർവ്വഭാഗമായി പരിച്ഛേദിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കേരളം, തിരുവനന്തപുരം, } എൻ. കുമാരൻ ആശാൻ,
 മുൻപു നവംബർ ൨൩.

ശ്രീബുദ്ധചരിതം.

കിളിപ്പാട്ട്.

മൂന്നാം കാണ്ഡം.

ശ്രീമയമായിട്ടുന വിശ്രമവനത്തികൽ
പ്രേമസിന്ധുവാം സ്വിയയൊടൊത്തു യഥാസുഖം
ആ മനോഹരസഭയങ്ങളിലങ്ങനവാണാൻ
കാമകോമളരൂപൻ, സിസാൽമൻ തിരുവടി
ശീതിയും ഭാരിദ്രുവും മനോരോ ദുഃഖങ്ങളും
വ്യാധിയും വാൽകൃവുമെന്നല്ല മാനവും
മറ്റുള്ളമേ സപതം ശാക്രസിഹനാം തിരുമേനി
ചേതസ്സിലെന്താണെന്നുതറിഞ്ഞീപുതുവരേ
രാത്രിയിലെമ്പനാൽ, നിദ്രാസിന്ധുവിൽ സപരപ്പുക്കപ്പൽ
യാത്രയിൽ തുറന്നുയർന്നു കരയെത്തിടുവോർ
ചിത്രമായിട്ടു കണ്ടുള്ള വിശേഷങ്ങളെ
ഉത്രയും തന്നോടോതിയിരുത്തിപ്പോളപ്പോൾ.
ഇഴവിധം വാഴുന്നാളിലത്തിരുവടിയോമൽ
പൂവൽ മേന്തിയാം യദശോധരൻ തിരുമാറിൽ
പാവനമാകും ശീരസ്സണച്ച മയങ്ങിയും
നാവയാനമായ് ദേവി ഉദ്ദവാം വൃക്കനത്തെ

മാമനക്കരതാരിവേന്തി വീശവേചിഴി-

ത്താമരയിരിളകർം പൂട്ടിയുതുനങ്ങുന്മാർം

ശോകാവേഗത്താമെന്ന പോലീദനെയു പോട്ടി

യാകമാനമാസായ് ഞെടിയുണങ്ങ പലപ്പാഴ്ം

പലോകമേ, ഹാ! ഞാനെന്റെകോലമേ! കേൾക്കുന്ന

തീ കേഴുന്നതു, നിനയ്ക്കുന്നുണ്ടു, വന്മന്നു ഞാൻ" [പ്ര

ജ്ഞാനെ പൂവമ്പീട്ടു, മുടനേ ദേവിയുണ്ണിൽ

നിമ്മിയ മയത്തോടു. തന്മുഖം-ബുദ്ധം നോക്കു-

എന്നുയ്യോ! കേഴുന്നതെൻ പ്രാണവല്ലഭ, മവാ

നെയനൊരുമുവമഴൽ നിന്മിതമേമീകെന്ത

വേദിച്ചു പരിശ്രാന്ത ചിത്തയാതയിവൊടു

മയാമിതം. ചപലയിവോൽപല വിവോചന,

ആകവതപം തോന്നുമാറന്നേം മുഖത്തുനി

ശോകവും ദേവതൃപ്തമേന്മസ്സം സ്വപുരിയൊൽ,

കേണീടുമവർം; നാമനണൻ തൂക്കുണ്ട് പാത്തു

ചേന്നാൻ മെദു ചിരിയുവിയാശ്ചസിച്ചിടും

പ്രാണനാഥമെയച്ചിത്തകാലുത്തും തിരുമാറു

വീണവായിച്ചീട്ടുവാൻ കല്പിക്കും പിന്നെ ദേവൻ,

ഞങ്ങളെയിരിക്കെ നൽക്കമ്പികർം ശ്രുതികൂട്ടി

യങ്ങുതൻകിളിവാതിൽ പദിദേവൊരു രാവീൽ

വച്ചിതന്നിതു വെള്ളി വീണയൊന്നിളകാറു,

സ്വപച്ചുനമുടിപ്പുകിൽ സ്വനങ്ങൾം പൊങ്ങുംമട്ടിൽ.

കമ്പിയിൽ കാററിച്ചിദോരോരോവിദും മെവി

ക്കിന്മകാമാറു പല നാദങ്ങൾം പൊങ്ങിമന്ദം.

ചുറ്റുമൊഴുകൾ ശയിച്ചിരുന്നോർ കെട്ടിടകിങ്ക്
 ഹെർമുദമെ വിശേഷം കോന്നീവവർക്കാർക്കെന്താൽ,
 തായേ തന്ത്രികൾ തുവു കാര്യമി കമാരൻ
 വാരവർ വിട്ടുനിൽപ്പിന്നെ വായിച്ചതെന്നു കോന്നി
 മാനസത്തിക, മന്ത്രമല്ല ദേവകൾ പാട്ടും
 ഗായമുദകിൽ കയന്നിങ്ങനെ കേട്ടിന്ദ്രാമൻ.

"ഇങ്ങനൊന്നാടിയിത്രകം കൊതിച്ചെല്ലാംവേ
 തിങ്ങാട്ടും വായുവാൻറെ ശബ്ദങ്ങളല്ലോ ഞങ്ങൾ.

കണിടുന്നില്ലയെങ്ങും ശപാസമതുമുഖം
 കണ്ണുതടന്നുവെണ്ണു കേഴുന്നിതറിഞ്ഞാമു.

ഇഴഴിയിലോർക്കൊമ്പിടൊരറിനും മനസ്സുൻറെ
 പാട്ടാംബീവിതമതിനും ഗതിയൊന്ന തായത്ത്.

കേഴുക, നെടുവീട്ടിപ്പിടുക, തെങ്ങുക
 ചൂഴുവു ചീറിക്കെതിച്ചേടുക, പിഴയുക.

ഏന്തിനായുണ്ടായ് ഞങ്ങളെങ്ങു നിന്നുണ്ടായെന്നും
 ചിന്തിച്ചാലാർക്കറിയാവതല്ല; തുപോലെ,

ഏങ്ങുനിന്നിങ്ങീവിതമുണ്ടായെന്നും, പിന്നെ
 യെങ്ങൊങ്ങെണ്ണു തുപോകുന്നെന്നുമാർക്കറിയാവു!

ഞന്നതരിച്ചു വിടോ റിങ്ങർക്കും ഞങ്ങൾക്കും; നാം
 മന്തരാളത്തിൽ മൂലം കോന്നിയ ഭൂതങ്ങൾക്കാൻ.

സന്തതം ശ്രദ്ധംമാറി വരുമിശ്ശേശങ്ങളി-

ഹെന്തൊരു സെഴുവുമുള്ള ഞങ്ങൾക്കു നിരൂപിച്ചാൽ

ഇങ്ങെഴുകിശ്രാന്ത വിഷയമോഗങ്ങളി-
 വങ്ങെണ്ണുതെന്തു സുഖമോ ഞങ്ങളറിവീഡി?

പിന്നെയിപ്രകം തന്നെ ശാശ്വതമായിത്തന്നാൽ
 സന്ദേഹമില്ല പരമാതന്മരണമെന്നതിൽ;
 ആയുസ്സുതന്നെ വിശ്വാസാസംപദമല്ലാതെതാരി
 വായുപോൽ ചപലമല്ലോ! പിന്നെ സ്ഥിരഭാഗ്യം
 കമ്പമാനതിൽ നില്ക്കുമിപ്രകം കാരാൽ വീണ-
 കരയിമേലുണ്ടാം ഘണസ്ഥമായിതാം താദംപോലെ
 മൃതിയെ ചുറ്റി അങ്ങമെന്നും സഞ്ചരിക്കയാൽ
 റേ! മായാസൂര, വീണമേൽ വന്നു വിചപിച്ഛു.
 ഉല്ലാസംപൂണ്ടു അങ്ങർ പാടുകയല്ല, പാർശ്വ-
 മില്ലല്ലോ ഹർഷത്തിൽ കാണണമൊരേമയ്യും,
 ചെല്ലുന്ന മിക്കിലെല്ലാം ദേഹികൾക്കതാതെ
 മല്ലല്ലാതെയില്ല; യെങ്ങുമേ കാണുമു അങ്ങർ
 ആരായി ചൂട്ടകണ്ണീരോലും തേക്കുങ്ങൾ, കാവ
 മാറാതെ നിരമ്മീട്ടമത്രയോ കരങ്ങും.
 അഴുകിയില്ല പരിവദാസം തോന്നുന്നു അങ്ങർ-
 കൈഴിയത്തോരിജനത്തിന്റെ അന്ധരകണ്ണാൽ.
 ഉത്സാഹിച്ചവർ മുറുകെപ്പിടിക്കുമിടയാകും
 നിസ്സാഹിമ്യംരൂപമെന്നറിയുന്നീമല്ലോ !
 വിണ്ണിമോളംമോദത്തെ വിചങ്ങു നിവ്യാനവർ;
 ജണ്ഡിക്കും കയ്യാൽ ചുഴയൊഴുക്കു തടുക്കാതം
 ഏന്നാൽ തിന്തിവെടി യോകരക്ഷാത്ഥമല്ലോ
 വന്നവരരിച്ചിതു; കാലവുമായിതല്ലോ,
 ഏന്നെഴുന്നള്ളീട്ടമങ്ങുന്നു കാത്തിരിക്കുന്നു,
 മിന്നമാം ജീവയോകം കണ്ണതനീങ്ങീടുവാൻ,

അന്നമില്ലാതെ നീണ്ട സംസാരയാത്ര തന്നി
 വന്ധമാം വോകം ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞുവലഞ്ഞേറ്റം
 ആയാസത്തോടു മടിയിടറി വീഴുന്നുതെ
 മായാനുനായേർക്കെ, യങ്ങിനിയുറങ്ങോവാ,
 തെങ്ങിമണ്ടും വായുവിൻ നല്ലൊരുമുണ്ടെ ഞങ്ങൾ
 തെണ്ടുകയങ്ങുംപോയി നിന്നാണം നൃപാത്മജ!
 സ്വപന്നതാഗത്തെ താഗബലമാം വോകത്തിന്റെ
 സ്വന്താപം കെട്ടുപ്പുഴിനായ് സ്വപയം വെടിക നീ,
 ബന്ധുരാജ്യമോഹം വിട്ടു ഭൂഖിച്ഛ ഭൂഖ-
 ബന്ധത്തിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കുക ഉവനത്തെ,
 ഇങ്ങനെ വെള്ളി വീണക്കമ്പിമേൽ തഴിഞ്ഞങ്ങി
 മതങ്ങൾ നിന്നിരുവടി കേൾക്കുവാൻ കേഴുന്നതാം,
 അങ്ങനൊ വോകഭൂഖമേജുമേയനിവില
 യിങ്ങതോർത്തിന്നു ചിരിച്ചുംകൊണ്ടുപോവു ഞങ്ങൾ,
 അഴകേറുന്ന കാന്തതൊഴിഴും മോഹമാകം
 നിഴലിൽ നിരയുമായ് ശ്രീധിജനനല്ലൊ ചുവാൻ!
 ഇതുസംഭവിച്ചതിൽ പിന്നെയങ്ങൊരുനാളി
 വതിമോഹനമാകമായമനസ്സുളിയിൽ,
 മധുരാംഗിയാം യശോധരൻ കണ്ണും പിടി-
 ചുളിതകൈതതു ഹവം നല്ലൊരു സായാഹ്നത്തിൽ,
 സഖിമാരുടെ നടുവിൽ, സ്വപയംവിനോദിച്ചു
 സുഖമാർന്നിരുന്നതളിടിനാൽ മഹാഭാഗൻ,
 അല്ലൊഴുതാളിമാരിലൊരു സുന്ദരിയൊരു
 ചൊല്ലൊരുമിതിഹാസം കേൾവിൽചൊല്ലിടിനാൻ.

മേടുകണ്ഠാ ക്ഷീണിച്ചിടുമ്പോളിടേക്കിട
 സാദരം മധുരമായ് വീണസാധിച്ചിടുവാൻ
 അന്തിനേരം നയിപ്പാൻ മൊറ്റു മേപ്പുരേണ
 ബന്ധുകഥ തന്നിപൊരോരേ പ്രസ്താപത്തിൽ,
 ആശ്ചര്യകരമൊരു ഭായശ്ലപം, ഘോരമു
 പാശാപ്യ മേശമു, ഇന്നൊന്നുകൂടി 'സംഘം'
 മവണമെന്നിറമേമും അന്നു, പുണ്യ തിയിൽ
 ചെമ്മേ പൊയ് സുന്ദരമേവൻ മുഷ്ടമകടമുപുടൻ
 ഏതെന്നാതോന്നിനെ, ധൃതി പറഞ്ഞു കേൾക്കുവേ
 വന്നൊരുതൽക്കണ്ഠയോടും ഭഗവാൻമേൽ മെഴു
 "ചിത്ര"യിട്ടെല്ലാന്ന കഥ വീണയൽ സ്വപനംകേഴ
 ചിത്രമം വൃത്തം അങ്ങയോട്, 'മിഴിപ്പുനീരം'
 സപ്തമി പർവ്വത സമാനമാത് നീ വന്ന
 മുത്തമിമാലകുന്ന നർകക യുഗം പാട്
 ഏൻകരംകൊമ്പാട്ടു നിരറിയാൻ മെഴു വീടയാൻ
 തകരേ, ഇരോകപി. തിത്ര വിസ്തീർണ്ണമാണോ?
 ഇലിത്രയിൽ, മൊഴിയിൽ പെഴിസുഖം
 നസൂമിപ്പതു കാണാ മുന്ന കണ്ഠ പൂർവ്വം
 ഉണ്ടെങ്കിലെന്നാ, മെഴു നന്നേർ ശീലംക മൂം
 കണ്ഠമും നന്നേർ മെഴുന്നതയാ മെഴു കപേത്
 ഉന്ന താതത്തോട്, നന്നേർയാകസം, മെഴു പാ
 യു ഇതിവചനാൽ, സൗകണ്ഠമിനെ നന്നേർ,
 കണ്ഠിഞ്ഞെന്നാൽ നന്നേർവന്നേർമിഞ്ഞേട
 തിഞ്ഞൽ തിന്നോശ്ചമി, ഇല്ലെന്നതോട്, മിഴിയേ?

കിട്ടുമോ കേറിയോടിച്ചീട്ടുപാ? നന്ദിനായയെഴ്-
കൊട്ടാരമിതു വേണമെങ്കിലും നരംകാമമടോ
കിട്ടിയാപരിവേദിയേറെ വേഗത്തിരൂഴി-
ത്തൊകെടയാടിങ്ങിറങ്ങുന്നിങ്ങ നോക്കാമല്ലോ!
ഏനാധ്യരണക്കാർ ജഡമോഗന്മാർ ഭൂമിഷ്ടയാ-
നെന്നുമെ സ്വതന്ത്രരാമിട്ടെല്ലു കഴകന്റെ
ചിറകിന്നെന്തിങ്ങുണ്ടായിത്തന്നെപങ്കിൽ പൊങ്ങി-
പ്പുറക്കാമൊരുനന്ദ പശ്ചിമദിക്കേനാക്കി
ആയതൊരു ചെമ്പരത്തിപ്പൂ നിറയൊരു
സായാഹ്നസ്മൃതികിംബാപചിരിമിന്നം
മഞ്ഞാൻ മിമിയാന്റെ വർകൊടുമുടികൾ മേ-
മന്നുസാലചാനിന്നു മൂഴുപു കാഞ്ഞിരപ്പൊം
ആക്കമാൻമുൻമിഴിയിരിച്ചു രിരിച്ചുവോ!
യോക്കാമൊരുനന്ദ കണ്ണുണ്ണുന ഭൂംവരം.
ഏതുനകാണി നാൾവര ദേശത്തു കണ്ടീവങ്ങാ-
നെയുനകാണിനി.കവിധകാണിയിൽ ചൊന്നാഞ്ഞുട
കേളിമാൻ മോഹമിട്ടുപ്രാമുഖമെല്ലാം സ്ഥലങ്ങളി-
ക്കൊട്ടുപ.തമിൽ വെളുത്തുതു സഖമാരേ
ഇതു കേളിത്തങ്ങി ചെല്ലിടിനാ“ല്ലെന്നാൽ കനി-
ഞ്ഞതിമോഹനാകൃതേ, കേളിനകാണാവുംചോൻ
എററുവുമുത്തു ദേവാലയങ്ങളാ ഭിമം
കാറ്റിൽ പൂമണംവീതുച്ചാലങ്ങളാം പിന്നെ
വൃഷ്ടവാടികളുപയുപ്പുറമങ്ങപ്പുറം
ശിരയിൽ കൃഷിയേറ്റി വിളങ്ങു വയവുകൾ;

പിന്നെയപ്പുറപ്പാൻ തരിശുനിമങ്ങളാം,
 പിന്നെ മൈതാനങ്ങളാം, പിന്നെയത്രയൊ കാതം,
 അംബുധിപോൽ പരന്ന കാടുകളുണ്ടാം പിന്നെ
 ഡിംബിസാരനാം തൃപൻ തന്നുടെ രാജ്യമേറ്റും
 അകിതപ്പുറം സമദേശങ്ങൾ വിചമ്പുന
 പകരമായിക്കോടി കോടിയൊഴുകുമോടും
 എന്നതുകേട്ടി ഗോപാലനന്ദൻമേയ്ക്കു
 തന്നിതു നാളെ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ കാനനനികിനി
 ഒന്നൊഴിയമെന്ന പുറത്തുള്ളൊരു പീഠേശങ്ങൾ
 സന്ദർശിക്കണം പോയി സ്വേശരമിച്ഛുമ്പോൾ
 കണ്ടെന്നൻ മേൽ ചെല്ലിച്ചീടണമിന്നതിനായി
 ചെല്ലുന്നമൻ തൃപനമെന്ന വാങ്ങുപിൻ മടിയമെന്ന,
 അതുപോൽ പരിജനമണഞ്ഞു തിരുമുവി-
 ലതുവാഴുമുദൻ പൂരാനമുണർത്തിയാർ,
 നിന്നിരുമകൻ വീടോ! നാളെ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ
 സ്വപനമോ മേഴിവേറ്റി ചെല്ലിയില്ലെഴാനമ്മി
 അനികമേശത്തുള്ള ജനങ്ങൾ തരണമോണമോ
 തന്നരംഗത്തിലാശ മേട്ടന്നു മോനാഡെ
 എന്നതു കേട്ടു ചിന്തിച്ചോതിനാൻ മേവീപവി
 തന്നിതു കാലമായി വത്സനാജതിനിപ്പോൾ.
 എന്നാൽ മേവാഴകരണം തടന്നു നഗരത്തെ
 തന്നായിന്നമകുചിച്ചീടുവാൻ മെല്ലീടേടി'
 കണ്ണമുണ്ണുതൊന്നും കാണകതൊഴേറ്റു
 ഒഴുവീറ്റിനകം, കംഗംഗങ്ങളുള്ള പരം

കണ്ഠഭാഗികളുടനന്യദയങ്ങളാൽ പാപം
 ക്ലിഷ്ടമയനമവ്യർപ്പവരമെന്നുവേണ്ട,
 ജന്മമുഖൻ ജീർണ്ണിച്ചൊരു സുഖമരംഗം
 പരിഭ്രമണീച്ചു ക്ലബഹരീനരാ യുടപ്പാർപാമുഃ
 കരകുപി ക്ലകാണമോവായജ്ഞാമണമനിയ
 വിശ്വവിപൽ വിദ്യബദ്ധ്യംചൈതീദാദ്യ
 വായുഃ കരതുകാശാദ്യ പുരയാസിക്ഷയ
 കേരംമരോ കൽത്തുണ്യചിച്ചു പരാദ്യുഷി
 തോല്ലുഴൽവഴി ജാപാകർ ഹിദ്യ ഹീധി
 തോല്ലുജന്മസാഹൃദാണനാരവേ കഴകിനാർ
 മംഗലമായ് കോവരമുഴുതി ഭുറനത്തുടാഃ
 മംഗലായ് നൽകുകകം തുററിയാർ ഗുററിണിമേർ
 വാരവിൽ പുതിയ പൂമാവകർ കെടീടിനാർ
 കോതി ഭുറമ്പാതകം നാൽക്കിടിനാർ തുളസിയെ
 കെറ്റുപ്പാദ്യ, ചുവരിവെച്ചിത്രങ്ങൾ ചാഴമിദ്യ
 ശിദ്യപേവരാർ ചുരുക്കീടിനാർ വഴിപേവര
 വൃഷ്ടങ്ങൾ മൂന്നുതരം കോടീകർ തു കീടിനാർ
 ശിക്ഷയായ് പൂശ മാനുഷീടിനാർ പാപികർ,
 മേച്ചമയെന്നല്ല നാൽ വഴി മരം കൂടും മിൽ
 പച്ചുവെച്ചു നമുകർ നമ്മിച്ചുണ്യവസ്തുളിൽ
 കിന്ദം സൂത്രാരി ദേവദാസിബങ്ങൾ പെച്ചു ബാഹു
 സനാഹമകാപേവ ചുടിനാരങ്ങൾപുല്ലാഃ
 എന്തിനു വ സൂരിദ്യ കപിമപാസ്തവവാ
 തസ്ഥഃനഗലപാൽ പല്ലങ്ങൾ മയന പെണ്ണു.

പിന്നാൽ വേദാന്തകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്ത നല്ലൊരു
 മനസ്സാണെന്നു തീർന്നു വിചിത്രമായി
 അങ്ങനെയൊരു പെരുമാറ്റം, യേശുവിനെപ്പോലെ
 വല്ലഭൻ കല്പിച്ചിരുന്നതാവാം. കേൾപ്പാൻ
 കഴിയാം കാര്യമായാണെന്നു തോന്നിയിട്ടുള്ളതു
 ഉണ്ടായാൽ പെട്ടെന്ന് മാനസികമായി കഴിയാ
 കരുതി, മുഴുവൻ, കഴിയാതെ കർമ്മപാപം
 ജാതം, പരമേശ്വരന്റെ കൈകൾ
 കൈകൾക്കിടയിൽ വെച്ചു കിടന്നിരിക്കുന്ന
 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്യപ്പെടുന്നതു
 വെച്ചു തിരിച്ചറിയുന്നതു നല്ലതുമാണെന്നും
 ഇങ്ങനെ കല്പിക്കുന്ന മനസ്സാണെന്നു
 നിങ്ങളെല്ലാവരും തിരിച്ചറിയുന്നതു നല്ലതുമാണെന്നും
 അങ്ങനെയൊരു ശാക്തീയധാരണയെ പെരുൻ
 മനസ്സാക്കി പഠിപ്പിക്കുന്ന മനസ്സാണെന്നും
 ഹിമാലയകർമ്മപാലയ വെട്ടു നൂറു പന്ത്രണ്ടു
 സമയത്തും മനസ്സാക്കുകയും സോപാനമേൽ
 കൂടിയിൽ പാപം ഒന്നു തരകൾ തുടങ്ങിയതും
 പൊങ്ങി മാംസങ്ങളും പൊങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതു
 തോന്നിയിൽ ചിത്രമായിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾപ്പാൻ
 കഴിയാതെ വന്നു വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും
 തിരിച്ചറിയുന്നതു നല്ലതുമാണെന്നും തിരിച്ചറിയുന്നതു
 നല്ലതുമാണെന്നും തിരിച്ചറിയുന്നതു

വഴിയിൽ വരും കോച്ചരവൃക്കാൽ തന്നെപ്പൊരൽ
 തൊഴുതു വാഴ് അടുത്തൊരാമ്പരത്തു ചൊൽവു
 ചിത്രമാർദ്ദപ്പകർം തരിച്ചും, ചിരിച്ചുകൊ
 ണെത്രയും തെളിവാൻ വില്ലങ്ങു മുഖത്തുമാൽ
 മോകരിതനരം സുഖാവഹ മെന്ന നാരി
 മാകവേ കാണികർക്കു തോന്നുമാറായും നിവ്വ
 വാങ്ങുമായി സുരാത പെരേവു നന്നെത്തുക്കൺ
 പാത്തുസന്നോഷിച്ചുവൽ ചിത്തുമെല്ലിനാൻവേവൻ
 തന്ന നന്നി മോക, മെന്നല്ലവേദ നിരൂപിച്ചു-
 ലെന്നിവെത്രയും സ്തുതം കാണുന്നിത പരക്കല്ലാം
 മെന്നവല്ലാതെമാരിൽമുതൽക്കർം സത്തുസുരാത്
 ലിന്നതവെടിഞ്ഞെത്ര ഉറാൻ മേപിടനം
 മേഖകർമെത്തും വിടുസുഷിച്ചുമാസുമാത്
 മോലാംഗിമാരിച്ചുതു മതിനിമാത വാഴവു,
 സന്നോഷിപരക്കാരെ തീപണ്ണമുണ്ടാകവാ-
 തെത്തുപകാരം മെച്ചിട്ടുണ്ടു ഞാൻ നിരൂപിച്ചുവൽ
 സ്തുതിച്ചിട്ടുണ്ടു ഞാൻ തന്നെമെന്നമെന്ന
 യുതിച്ചെങ്ങാനു യാണിതികിടാങ്ങും!
 തന്നുടെ മെമ്മേൽനല്ല പൂ പാരിയെറിഞ്ഞൊരു
 മെച്ചുരൂപതാം ശാക്തുമുഖകനികാ നിൽവു,
 മെന്നനീയപ്പെകവെഴെടുത്തുകൊണ്ടു പത്ര
 മെന്ന, തോതൊന്നെ പൻ യാത്രമെത്തുനി തേരിൽ
 ഇത്രതല്ലോരു രാജ്യം മേകെന്നമുതന്നെ
 മെത്രയത്തുതയാൻ കൃത്യമാകുന്നു പാർത്തൽ.

ഇരവണ്ണം ഞാൻ വെളിക്കു വന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം
 കാവുനൂർ പെരുകയാണിന്നിത്രയാമോരെന്നാൽ
 ഏതൊരു സുഖമോം ഭാവമാണോർത്തുകണാൽ
 സന്തോഷം തന്നെ, യെന്നല്ലിയെടുമിടുകുളിൽ
 തമ്മിയല്ലാസമേവം ജനങ്ങൾ ഇപിടുന്ന
 പൃഷ്ഠിയില്ലുന്നിമാപിൻ നഗരം മുങ്ങിപ്പോ
 മിഞ്ചുമാറ്റോരോ സുഖസാധനസാമഗ്രി ഞാൻ
 സഞ്ചയിക്കുന്നതെല്ലാം പൂർണ്ണമാണെന്നും തോന്നും
 തെളിക്കു മഹം മന്ദം, സഹ പൂനം വാതിറുഴെ
 വെളിക്കു വോകയില്ല ഞാനറിഞ്ഞിടാക്കുമായ്
 അനാർദ്രസമാണനാരി വോകംകരേക്കൂടി
 യെയിക്കു കണ്ണിടണമേറ്റുനൂർ കെരുന്നൂ ഹരം
 കടന്നു കോഴി ചാതിവങ്ങനെയർ വോകം
 മുടനേ ഹർഷാകവമൊഴ് വന്നുജനക്കൂടും
 കൂടി തെരുവുളിന്നു ചൂഴ്ന്നു ചിഖർമുദ്രവേ
 യോടിക്കാളപുളി കഴുത്താൽ മാവചാർന്നു
 ചിഖർ ചെന്നവയുടെ മിനുത്തു പറ്റിപോലെ
 വിഖസും പാർപ്പിക്കുവെട്ടിച്ചു തവോടിനാർ
 അവിചോദവസ്തു കണ്ണിടണവാൻ കൊണ്ടുവന്നു
 ചിഖരവർ ചോദം ചിഖരപ്പുറം നൽകിടിനാർ
 ജയിക്കു മറ്റൊരാജയന്നു, ജയിക്കുക
 ജയിക്കുന്നതെല്ലാ മാത്തുവിളിച്ചാണല്ലാവരും,
 ഇങ്ങനെ വീഥിതോരും സന്തുഷ്ടതങ്ങളും
 തിങ്ങിയല്ലുന്നിടീതു രമ്യമാം കാഴ്ചകളും

ഈക്കണ്ണുനാക്കിയാവുകൊന്നുപോൽ തന്നെതുപ-
നങ്ങാനെയല്ലാ നൃപൻ ശ്ലീഢവാൻ കല്പിക്കയാൽ.

അദ്വൈതാനന്ദപ്രദം നവനവമൈതൽ ചൈവ
കല്പപദത്തിൽ മറഞ്ഞു ചന്ദ്രവെച്ചിടുകൻ
മുറ്റാലായൊരു പട്ടംകീഴെ പൻ വിച്ഛിദ്യമാർ
തപ്പിയും വടക്കും പീണിതൃണ്ണുകത്തിൽ പാർ
നാറിയ കീറിയുണിടകാണുവനമേറ
മേലുറെശ്ശോമ്പിച്ചു നൃപനുകേടറിവീരൂപനായ്
ഏറ്റവും ചുക്കിമുളിഞ്ഞുണ്ടൊരു വെടി, വെയി-
ലോരനറ്റു പാലം കരുവാച്ചിട്ടു ശരീരത്തിൽ
മേലിഞ്ഞു മരണമേറ്റും പൊന്തൊല്ലിടരുത്പററി
വലിഞ്ഞു മുത്തുഗണിമന്ദൻ കോവുകപോൽ തൃഷി

മേറ്റുറെ പയസ്സു മന്ദൻ വൻമാരും ചുരുക്കയാൽ
തളെല്ലു വല്ലവ ചൈവമുണ്ടു മിരിച്ചുതാ
പങ്കിമമയമുദ്രാലം നെടുനാൾ കണ്ണീർപാണു
കണ്കഴി രണ്ടും ചുവന്നേറ്റവും കവർഷിയും
നവഞ്ഞു മുററും പീച്ചയടിഞ്ഞു കാഴ്ചമണി
വവഞ്ഞു വല്ലാളി കണ്ണുകൾ മഴിച്ചുവേ

പല്ലുകമെല്ലാം കൊഴിഞ്ഞൊഴിഞ്ഞു പെറും താടി
തെല്ലുകൾ താനേതാടി നിറച്ചു വാകത്താവും
തെരുവില്ലൊല്ലാച്ചുമാ വിവരാമേഘാർഷ്യം
വൃത്താർഷ്യം കണ്ടു സംഗ്രാന്തനാകയാവും

കീഴമ്പൻ പൊവ തൃഷിട്ടമൊരു കണ്ണിൽ
പഴകിത്തേങ്ങു വടിയയങ്ങിത്തൻ വറയ്ക്കും മെയ്

മരിയാത്തുണി ഹിളിത്തുണ, വാപൊളിച്ചു
 നിറയും മയാപാൻ നീക്കീട്ടുണ നെടുമുളുൽ
 ഹേങ്ങി വീർത്തിട്ടമൊരുവൾത്തെ വാരിയെല്ലു
 താങ്ങിയുതിന്നുതേത മരണമെക്കകൊന്നു നീക്കം.
 പിശുതൽകുടിയത്തുവാ പുണ്യവാന്മാരെ യെന്റെ
 യിട്ടുപലമാം പ്രാണനീന്ദനാ നാളെമേലുപോഴേ
 ഏന്തൊന്നു ഭ്രമിപ്പിച്ചുനടന്നെങ്ങ പിടങ്ങി
 വന്നൊരു കരകൾ നല്ല വചാഞ്ഞാൻ സാധുവുമാൻ
 ഏന്നിട്ടു നെടുമുളുൽ വെള്ളെ വിരമാൻ
 നീന്നു കൈമാറ്റിപ്പൊഴെ കല്ലുകൾം തുറിച്ചുനാം
 വിന്നതാഴെകൾ പുണ്ടുമോ പലവദം
 പിന്നെയുമവൻ "പിട്ടു തരണം, പിട്ടു"യെന്നാൻ,
 ഉടമന കണ്ടുനീന്ന ഏങ്ങമുളാളിച്ചുനാ
 വിടിയെപ്പട്ടുപ്രാവത്തെയകവെത്തുളിയിട്ടു
 കണ്ടുവേ. ഹിപ്പാൽ കൊച്ചുതമ്പുവാൻ, മണ്ണമോളി
 മണിവിൻ. പിഴുപാൽ മരണമുറകാലംകൊന്നാതി
 കെല്ലറന കാപിൻ തുക്കിയക്കിഴുവനെയവൻ
 ക്ഷിപ്രക വഴി നട്ടു പലച്ചു മാനിടിവാൻ.
 "പിട്ടു വിൻ വട്ടുവി" എന്നുനടക്കു ഭൂന്നിന്ന
 മധിതി വരു മച്ചാതിയെപ്പാൽ തന്നുവടാ;
 ഏന്നല്ല തിരിഞ്ഞുടൻ മോളിച്ചുസൂതനോടായ്
 മരണ, തിര. മെക്കൊരു മനുഷ്യവൃത്ത താഴ്വാ
 കണ്ടാലത്തേത മോന്നുനല്ലോ കൈകളുതലപാ
 മിന്നൽപ്പെട്ടീട്ടമതി വികൃതമെളിശ്രപം

ജനിച്ചിട്ടുണ്ടാണോ വിദ്യാപ്രാപ്തിയെക്കുറിച്ച്
 മനസ്സുകൊണ്ടല്ലീട നീയെന്നല്ല കേൾക്കാതിന്നു മു
 പ്രാണൻ പൊമിട്ടുവെന്തിക്കിടന്നു നാളെമരുന്നെന്ന
 കേടേണാനുനാശിച്ചു ചൈതന്യം വെന്തിനിന്നതെന്നു
 കിട്ടുമെന്നുപ്രിയവന്നാഹരണമെന്നും ബാഹ്യം
 പട്ടണിക്കൊണ്ടോമറ്റിപൊപ്പുകൾപൊങ്ങിക്കാണു മൂ
 ഴം നന്മമനുഷ്യമു ചൈത്യമാൻ നീയെന്നു
 നന്മയാ യിങ്ങൊരു പ്രാണനാ നാൻ. എന്ന
 ണുപദപതു കൊപ്പുങ്ങൾ മൂലിനാ ന്നാ ന്നാ
 ശബ്ദമേന്തിയെന്നു മൂ നിന്നാൻമിന്നനെന്നു
 മിഴികൾ മിന്നിത്തെളിഞ്ഞിങ്ങനീതിവന്മനം
 മഴകുണ്ടായിത്തന്നു കൂട്ടു തിപ്പുപിന്ന
 ചൈതന്യമെന്തിൽനിന്നു മെല്ലെ പ്പുറുപുറീ
 ചൈതന്യം കാലമിടപ്രാർ കഴിപ്പുവാനിതയാൽ
 നീരൊപ്പുവാനെന്നോരും ചൈതന്യം നിന്നുകൊടു
 പ്പാരിൽ നിന്നെന്നുചെന്നു ചുറ്റുമൊടിമൊഴിയു
 കപൻമൊഴിയുകയും കായത്തിൻ കെട്ടുവെന്ന
 മൂലവന്റെ മനോബലം ബുദ്ധിശക്തിയുചെയ്യാം
 ണുതിങ്ങു നിന്നൊരു ജിഹ്വകാം പിച്ഛൻന്റെ
 മിരിക്കിത്തെല്ലു വഹിപ്പുകത്തു മിന്നിപ്പായ
 പദമേന്തിച്ചിട്ടുണ്ടിട്ടിപദമിപ്പി വെറു-
 മൊരുതീപ്പെട്ടു , യതു കെട്ടുന്ന മതി, മതി.
 അത്യന്തം വയസ്സുന്റെ ഗന്ധയ ണുനെയല്ലൊ
 മിന്നിത്തവഴിക്കിടിയെത്തു മിന്നിപ്പാനല്ല.

കേൾക്കേണ്ടുന്ന കൊട്ടാരത്തികളെക്കുറിച്ചിറുവാൻ
 കേൾക്കേണ്ടുന്ന കൊട്ടാരത്തികളെക്കുറിച്ചിറുവാൻ
 കേൾക്കേണ്ടുന്ന കൊട്ടാരത്തികളെക്കുറിച്ചിറുവാൻ
 കേൾക്കേണ്ടുന്ന കൊട്ടാരത്തികളെക്കുറിച്ചിറുവാൻ
 കേൾക്കേണ്ടുന്ന കൊട്ടാരത്തികളെക്കുറിച്ചിറുവാൻ

എന്നല്ല മനോരമയെക്കുറിച്ചുവാൻ മിടുക്കനും
 സുന്ദര മന്ദാരം തുടങ്ങി ഭാസമാർ നൃപതയ്യർ
 പാദവർ പണിപ്പെട്ടു കാഴ്ചയെന്നാവും തൃപ്തം
 സ്നേഹിച്ചു മിടു പാലൊരിക്കൽപോലും വേദൻ
 തിരുവാകെന്ദ്രിണമെന്നു മുറിയായ മുരളി
 കരുണാനാഥി മുരളിൻ കോട്ടുനാഥി തുടങ്ങിയ

അതു കേൾക്കുന്നതിന്നു കരഞ്ഞു കപടം വിടൻ
 തുടങ്ങിയത് തുടങ്ങിയ തുടങ്ങിയ തുടങ്ങിയത്
 "പ്രാണസ്വപ്നം വേദി" മിടുക്കനും കേൾക്കാൻ
 കേൾക്കുന്നതിന്നു കരഞ്ഞു കപടം വിടൻ

സുപാഠം കേൾക്കേണ്ടുന്ന കേൾക്കുന്ന കേൾക്കുന്ന
 തോരമയ തുടങ്ങിയതിരി തിരുവേഗം തുടങ്ങിയത്
 അന്നു തുടങ്ങിയത് തുടങ്ങിയ കേൾക്കുന്ന കേൾക്കുന്ന
 തുടങ്ങിയ കേൾക്കുന്ന കേൾക്കുന്ന കേൾക്കുന്ന കേൾക്കുന്ന
 തുടങ്ങിയ കേൾക്കുന്ന കേൾക്കുന്ന കേൾക്കുന്ന കേൾക്കുന്ന

സ്നേഹം നെ നെട്ടും ശക്തിയെല്ലു പേരായിട്ടുള്ളൊ
 ദേഹം വാലുകൂട്ടേണമെന്നുപോകല്ല: യാഥേ

എന്നുവേണ്ടെന്നും രാജ്യം പകലും പിരിയാതെ-
യയാനായ് താംവസിക്കുന്നതായ് ചെയ്തിച്ചു പാഞ്ഞു

ചെയ്യാനിച്ചു * * * * * സുദൃഢമം
പ്രാണപ്രേക്ഷിച്ചുളിയിച്ചു ശയിച്ചു

കള്ളനും കാലമേള കണ്ടു വ്യഗ്രം
കൈയ്യിട്ടുപോകല്ലാ രാഗവും തപശ്ശയും
അക്കാണും ഗാർദ്ദൂശം ഗണമേൽ ചെന്തരികൻ
സൽകാണിയിട്ടും സന്ധ്യരാഗത്തെക്കൊണ്ടു
തൽക്കരിനിറം പൂണ്ട യചിനി കവരവേ
മലക്കവേ വല്ലരി മണിച്ചു നന്നതികയാമേ

കണ്ടു മൊൻ പ്രിയേ യിനി വസ്തുതയേ മൊന്നെന്തും
തണ്ടു മഴ്കണ്ടു പാരം ചെവിപ്പും ചെവിയെ നിന്നു

മന്ത്രിയെ വൃദ്ധനാക്കും കാലമൊ വെക്കുക നിറ
മന്ത്രികളിൽ നിന്നീ സ്ത്രീകൾസമതരം രായിച്ചു പാൻ

ഉത്തരോപായമൊന്നും കാണാതെ യുദ്ധമേ നെൻ
ചിത്തമിടുന്നകാലമായ ചി തചെയ്യുന്ന കാലമേ

ഇത്തരമേൽ ചെയ്തു നിളയും പിട്ടു പട്ടി-
മേതമേൽ സുഖമില്ലാതിന്നു രാവിൽ ദൈവൽ

ആ രാത്രി ത്രാലോഭനമന്നവരനുവേദം-
മോദരാലോ യയാനക സുപ്രേമം കണ്ടിടാനാൻ

ഒന്നാമതായിശാല മോഹനനം വിശാലമായ്-
ചൊന്നതുകൊണ്ടു സൂര്യപ്രകാശമുക്കാൻ

മിന്നുന്ന മരണസൂക്ഷ്മശൃണിമെക്കൊടിപ്പര
മുന്നവൻ കണ്ടാൻ ചൊല്ലിപറന്നു നീല്ക്കുന്നതും

കൊടുങ്കാറെറാനാങ്ങുനണാകുന്നതും കൊടി
 ഡെടിതിടരടനറു താഴത്തു വീഴുന്നതും
 പൊടിയിടടിഞ്ഞതു മുനിയുന്നതു മൈന-
 ല്ലുഭനെയൊരുക്കിടും മായാസ്രപികളെത്തി
 അഴക്കു പറ്റിടിയോടൊപ്പതുകയും ചേറി
 ക്കിഴക്കുകോട്ടവാതിൽ കടന്നു പോകുന്നതും,
 പിന്നെ നണാമതായിക്കണ്ടതു നൃപൻ തടി-
 ച്ചുന്നതങ്ങളാം പത്തുകവയാതകൾ ചേർന്നു
 മിന്നുന്നവെള്ളിക്കൊമ്പു, കവുക്കിക്കൊമ്പും പാദം
 മന്നിടും കവുക്കുമേ കാവുകു നിക്കൊമ്പും
 തെക്കോടിക്കല്ലു പഴിയുടെ പോ പതുമവ-
 ന്നൊക്കെയും മുവ മുല്ല സാണേവിൻറെ മേൽ
 തന്നുടെ കമാരകൻ താനെഴുന്നൊല്ലുന്നതും
 പിന്നെയുള്ളവയിടേൽ മറ്റും ഇങ്ങി പൂരം
 മൂന്നാമതായിക്കണ്ടു മഗ്നമാണ, റം പ്രഭ
 ചേർന്നു മിന്നിടുന്നതു കണ്ടാൽ കണ്ണുകൾ മങ്ങു,
 വെട്ടുതെ ധൂമങ്ങളുച്ചുപസീച്ചു ചന്ദ്രിജപാവ-
 യിലകം മറ്റു നരങ്ങളുമു നാവശേഷം
 വലിച്ചു പോകുന്നോര പുല്ലിത്തേങ്ങുളിൽ നൈപദം
 മ. ചമിക്കും കാന്തിചാൻ സിദ്ധ ബിൻ സ്ഥിതിചെയ്യും,
 കണ്ടിതു നാവമതു മന്നുപൻ ചിത്രമൊരു
 വണ്ടിതൻ ചക്രമുതന്നുതന്നു പോകുന്നതും,
 കത്തുന്ന കാഞ്ചനംകൊണ്ടുള്ള താണതിൻ കംഭ-
 മുതലാണുതൽ മൂണ്ടുള്ളതാം മൂങ്ങും.

ചട്ടമായ് പല വ ചിത്രാമൃതപാകൃങ്ങളിൻ
 പദയിൽ ചുറ്റുമെഴുതിട്ടുണ്ടു പിശഭമായ്
 ആയതുതിരിയുപകൊള്ളു! ചുറ്റു പോൽ തോന്നു
 മായകുതിൻപ്രാദി നൂഹിതം പോലെകേൾക്കും.
 അഞ്ചാമത്തെ പെരുമ്പാറ പദിണത്തിന്നു
 മണ്ഡിതങ്ങളാമടുത്തുചുറ്റായ കന്നുകർക്കും.
 മണ്ഡലിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതും കണ്ടു ഗുപൻ
 സിദ്ധാശ്വതികന്ദുകോൽ കൊണ്ടതു കെട്ടിനതും
 ഇടിക്കപ്പീഴുംവണ്ണമിടികൾ മന്ദ്രനാദ
 മുനംബരംവിഷ്ണുനതുകേൾക്കയും ചെയ്തു.
 ആറാമത്തെമഹാശാലാപുരം നഗരത്തി
 മേപ്പംപ്രെരഡിയിൽ പൊങ്ങി മോഷത്തിൽ മുഴിനാ
 ശ്യാശാഗ്രംപുണ്ടു മിന്നിടുന്നതും കമാരകൻ
 മേഴവരൂപനതിരവറിനില്പതുംകണ്ടാൻ,
 ഏനല്ലകണ്ടിതമ്മുനിന്നുടൻ തൃക്കൈകളാൽ
 മിന്നീട്ടുപേമാവിട ത്വേഷർ വാഴിയൻ
 വന്നിമന്നേതുവേദാമൃതതു വീഴുന്നോരം
 ഹർഷം പുണ്യോദിത്തിക്കി ഭനങ്ങളെത്തിത്തരിൽ
 തമ്പരിച്ചുലനങ്ങൾ പെരുക്കിക്കൊണ്ടു പാരം
 മുങ്ങാഹരോദേ നാമുദിതിപ്പും പോകുന്നതും.
 ഏഴാമതായിക്കൊമ്പരികൽ പിടന്നയൊരു
 കേഴുന്നശബ്ദം കേടിക്കൊന്നല്ല കണ്ടുഗുപൻ
 കരളും പൽകഴിച്ചും വായിൽ കൈയിൽമന്തു
 കൈത്തൊഴുതുംപുണ്യാദുവേർപോകുന്നതും

ഇഹിനാ ചകരേത്യേകം കർമ്മകരണാൽഭാഗീ
 കരേണാണുപണയിതന്മദഭാടറിവിച്ഛിന്തുപൻ
 അർക്കമേദൈവായുരിയാവാതല്ലേനകണ്ട
 ചിക്ഷം കേവലവ്യഭഞ്ജിതൈവചാപ്യംവൃഷാദൃശമാനാൻ
 വല്ലാതേനാപി ഇത്യർക്കം സല്ലംബമനുജാ
 മല്ലേകിം ദൃശ്യവല്ലംകാണതഥാഭജതാബിന്ധം
 ദേവസകുറ്റവമനേനാനാജ്ഞീഭയാകന്നീർ
 കേവലമഗ്രാമംനാജ്ഞാൻ പണ്ഡിതൈനാപി
 ഇതേനേസപ്താത്മങ്ങളുറിയാപിച്ഛിച്ഛി
 തല്ലേനാണുപദ്യം ചിന്താമേ ശിഷ്യം വാപം
 കുറവമേ തമാനോവുച്ഛന്തു മനീഷപാല
 തേജോനാദൈവായുരൂർദ്ധ്വനാരുദയരഥാപ
 കോട്ടമനീഷായുവേദമനീഷായുവേദ
 കോട്ടവാദിയാകുന്നേനാപിചൈവ
 മന്നാനലമലകിന്ദാവിൻ ചൈവർക്കംവരണ
 സന്നിധനതേപിനാജ്ഞാനമേനവചാപി
 അനുവാദവംവാഞ്ചിയകണ്ഠവൃകീടന്മാൻ
 മനേനോപൻ ചൈവരണസംവാദാദാർ
 അർക്കംവേദിച്ഛിച്ഛിച്ഛിച്ഛിച്ഛിച്ഛിച്ഛി
 മൂർത്താനുപദേശിച്ഛിച്ഛിച്ഛിച്ഛിച്ഛിച്ഛി
 പാപിച്ഛിച്ഛിച്ഛിച്ഛിച്ഛിച്ഛിച്ഛിച്ഛി
 മനീഷേനാദൈവായുവേദമനീഷേനാ
 ഇതേനേസപ്താത്മങ്ങളുറിയാപിച്ഛിച്ഛി
 കന്തിൻദീപ്തിച്ഛിച്ഛിച്ഛിച്ഛിച്ഛിച്ഛി

തിണ്ണുലയമിടുന്ന കാമ്പായം ത്രാപന്ദനന്ദാ
 സപത്തുകഞ്ചുകങ്ങളെ ഹാരം വിശദാപാനനതം
 ഞ്ഞതം ഹൈയസ്തമനാദനരിയ കർത്തിയാട്ടം
 മണിപ്പിണ്ടം ന് മെല്ലെ മൂന്നു നമസ്കാരം

പിന്നപനതാണനന്ദ മാറിയാ വന്ദകളെ
 മന്നപൻ സമോനമകീടപൻ ക്കിട്ടിട്ടു.

കണ്ടി പശ്ചാദാർമ്മം നെ ഞയങ്ങമയെ പ്പാണെ
 ല്ലിണ്ട പന്നാരാങ്ങ പരിവരേ ക്കിട്ടുത്തിനമ്മിൽ
 അദ്ദേഹം ഹൈന്ദവ കലാനന്ദം മൂവന്നുമാന
 മധ്യത്തിനെ തു മൂന്നിനന്നപയ്ക്കേ നമസ്കാരം

കടങ്ങു തു പലുകിട്ടിപ്പണനതും കണ്ടാ
 റെട്ടുകൊം മേവമകുപുണ്ണിനനേയോദയാസ്ത്രപം.

മൂന്നാം കാമ്പായം മന്നപൻ കേട്ടു തന്റെ
 മിണ്ടാമയ്യു പശാധീതകാരണനാകിപ്പും

സപതം സിദ്ധാത്മന മുമ്പാദനകൊടംസുഖം
 മെല്ലെപ്പം വിനയമോടാക്കേറം നൽകുവാൻ തന്നെ

കല്പിച്ചാൻ നവുനകളിൽ തൽക്കീ ജനങ്ങളെ
 മെല്ലെപ്പി കരണാടുമവനെന്നാക്കയാലെ

എന്നല്ല നരപതി പിന്നെയക്കോട്ടുവാതിൽ
 നന്നാകിപ്പാത്തുകൊടംവാതിട്ടിയാളാക്കിപ്പൊൽ

എന്നാമ്യം ഫലമെന്തു? മെല്ലെപ്പതന്നെ
 യിന്നാരുതടുക്കുന്നു? വന്നീടം വരേണമേ.

മൂന്നാമത്തെനന്നെ മെല്ലെപ്പി സിദ്ധാത്മനെ
 മൂന്നാമതാരിൽ മെല്ലെപ്പതെൻ സുഖാധിനി

അതായികളോടും നാളെ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിക-
ലന്നുമാർമാരെപ്പോയി നഗരം കാണേമി ഞാൻ.

നന്നവനത്തുകഴി മന്ത്രിമാരോടുചൊന്നാ-
ന്നനന്ദാശയന്മാരെ യെത്തുരമെപ്പു നിങ്ങൾ

പീടണയാ കൊതിക്കുന്ന നന്ദനൻ പുരം കാണമാൻ
മുന്നമുണ്ടായൊരത്ഥമങ്ങോതെനനിക്കളിയിൽ

സമ്മതിക്കുവാൻ മന്ദം തൊന്നുന്നിതൊരുവേള-
നന്ദനൻ കമാരകനിക്കറിവെന്നുമാം.

കാഴ്ചപ്പള്ളിനൊട്ടു നന്നവേ പിടിക്കുച്ചായ.
മുഴിവാക്കിയാമതു കിന്നോ പീടണനും.

കൊല്ലമെന്നിയേ പുറത്തിറക്കിപ്പുറംകിയാൽ
കാഴ്ചമാറില്ലപ്പരിത്രമേറ്റുമാനും പിറന്ന.

അതുതൊന്നുനരതി നൽകുകയുൾനല്ലി-
സ്സുതന്നെയയയ്യുവൻ തിങ്ങും വട്ടിക്കകിൽ

കാണേമി കമാരകൻ കാണേണമെല്ലാമെന്നാൽ
വേണം മൂഴവേ ചില മൃഗം യാത്രയതിൽ.

അതിസാമന്ത്രിമുളോരായിരിക്കണമെവൻ
മെതിയിൽ കമാരന വല്ലമാനവും കണ്ടാൽ

അതു തൽക്കണ്ണം സൂക്ഷിച്ചറിഞ്ഞുവന്നു നമോ-
ടതുപോലുടനും നമൊക്കയുമെപ്പോളുപ്പാർ.

മുനോതി മന്ത്രിമാരും സമ്മതിക്കയാൽ നൃപൻ
നന്ദനനമ്മിച്ചുപോവനമെ നൽകീടിനാൻ,

പിരേന്നാർ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ കണ്ടുനോടൊത്തുപുരി
മുററിക്കാണുവാൻ പുറപ്പെട്ടിതു മറുവാതം

കെട്ടിപ്പേരും വൃത്തിതദ്യുദ്ധ്യാം നീതവടി
 കെട്ടിനാൻ മേഖകണൻറ വേഷമുദ്രൻ മേന്മാൻ
 വഴിമീവണ്ണമായിത്തരങ്ങളുയാരും കണ്ടു-
 മുടിയാൽപോവുമുദരിത്തീടാതെ തടന്നവൻ
 കല്പനവഴിക്കയാൽ കാവൽ നിന്നീടും ഭദ-
 രപ്പൊഴെ തുറന്നുള്ള കോട്ടചാരവില്പുരട,
 വാഹനാദികളൊന്നും മൂടാതെ പരിവൃത-
 സാഹസമേവാതൈതാനാശ്രിയേ നോയിടിനാർ
 മൂടിനാരവർ പല ജനങ്ങളൊട്ടും നശി-
 ത്താമ്യം നൂലങ്ങുരോരോന്നു കണ്ടുകൊണ്ടു
 പരമമേ നാനാഗുണപുണ്യങ്ങൾ വൃണുതിക്കി-
 ത്തിരത്തി ജനമാണ് തൈരവിലെത്തിടിയാർ,
 തിരവേ ചുറ്റുംവഴിഞ്ഞു ബന്ധു കരച്ചുടക്കാ-
 തിരന്നു ധാന്യവൃണുനാദികൾ വിൽക്കുന്നതു
 കൊള്ളുവാൻ വരുന്നവർ വിപരശിടുന്നതും
 കള്ളവർസമൃദ്ധമേന്മാന്മാരുടേയും
 കടശ്ശിമകളുഴിക്കുന്നതും പണപ്പെട്ടി-
 കൊടുത്തു ചരക്കുകച്ചരവു വാങ്ങിടുന്നതും
 മാറിപ്പോകെന്നു ചിട്ടിട്ടിടുന്ന കർമ്മൻ ദാ-
 വേരിക്കപ്പുറമാണു നന്നുകൊടുത്തുനതും
 വല്ലവണ്ണവും തൈരതിതൈരതിതതുകളെ
 കെല്ലെ കെല്ലെക്കൊളകൾ വെച്ചുപോകുന്നതും
 പല്ലകെൽ വട്ടുകുളയെടുത്തു വാഹകന്മാർ
 നല്ലപാദികൾ പാടി വന്നണഞ്ഞീടുന്നതും

വല്ലാത്ത വെയിലേവരട്ടെ വിജയത്തോടൊന്നി-
 ഞ്ചെയ്യാം മുട്ടുകാൽ കണ്ണിച്ചു തിരിവതും
 അടുത്തകിണററിൽ നിന്നൊരു കഃശേരിൽ ജവ-
 ഞമുട്ടത്തു തവയിൽവെച്ചുതന്നെകൈകൊണ്ടുകാണി
 ത്വദിതി മരണത്തോൽ കട്ടിയെപ്പാൾ പത്തേറി
 പിടിച്ചു നദനേരെയമ്മാൻ പോകുന്നതും
 പവഹാങ്ങൽ വില്ലാൻ വച്ചിടത്തായ്ക്കുമേൽ
 സ്ഥമമിദ്യംതെ പരന്നീച്ചുകൾ മുട്ടുന്നതും
 ചവിയർ തുണികൾ പരയുന്നതും ഷിഖർ വില്ലിൽ
 ചവയ്ചെയ്തു പണിയിച്ചിട്ടു തെച്ചിട്ടുതും
 പരികളെച്ചിൽ കിളാൻ കടിയിട്ടീടുന്നതും
 മുട്ടുകാണുന്നുകൾ കൊല്ലത്തോടീട്ടുതും
 മുട്ടിയൽ കൊണ്ടിടവ കൊരക്കാണെങ്ങിനെയുതൽ
 ചട്ടുകൾ ചോരപ്പികൾക്കായ് ഷിഖർ ചമയ്വതും
 കട്ട കളെഴുത്തുപള്ളികളിൽ ഗുരുമേധിൻ
 പട്ടിടമുതൽക്കൊരൊന്നെ വായിച്ചുതും
 കരമ്പത്തും പലനിറങ്ങിൽ ചാങ്ങ മുക്കി
 കെട്ടിട്ടുതും ചവർ തവയിടത്തങ്ങനായ.
 ചട്ടിയിട്ടൊപിറുത്തു വാൽ പവിഴകളെങ്ങി-
 പ്പട്ടാളം ഭൂതംവഴി പകർന്നു പോകുന്നതും
 ഒട്ടകനിറംതന്നതും തന്നായക-
 കൊണ്ടിടിച്ചുതും മുട്ടുകിൽ മുട്ടുകൾ മേൽ
 മുട്ടുകിടിച്ചുതും മുട്ടുകൾ ഭൂതം ഭൂതം
 മുട്ടുകിൽ കിടിച്ചുതും മുട്ടുകിൽ കിടിച്ചുതും

ഏത്രയുംതാണു വിടുപണികൾ കൊണ്ടുതന്നെ
 വൃത്തികൾകഴിക്കുന്ന ശുഭ്രതം നീയിപ്പിച്ചു
 ബഹുനമിതപോലെയ പാശുപതപാകന്മാരൊടു
 ദൂരന്തിവയർകണ്ടാഴ്ത്തൊന്നു ജനകൂട്ടം
 അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തൊരു പാമ്പാട്ടിയിരിക്കുന്നി-
 തതികകരതകം കണ്ടുണ്ടെല്ലാമം നോക്കിടുന്ന
 പല മോദിവാക്കുകൾ പുലമ്പിടുന്നിരുവൻ
 വിധാസം മണിപുഴ പാല നാഗത്തെക്കരയിൽ
 ചിമരത്താണു മുററ ശൈലിപനയത്തുന്ന
 ചിമരപ്പാലം പലം വിതൃത്താടുവാൻ വാടിടുന്ന
 ഹാശിവ ശിവ കോപിപ്പിച്ചു പിന്നമ്പൻ കാല-
 പാരം പോൽ യേശുരമുർത്തിയാടു പൂമ്പിനെ
 അത്ര മീറിപ്പിച്ചു കൊത്തക്കുന്നിതു പല പലം
 പാശിമാലകൾ കെട്ടിയുത്തു തൻ മുനയെട്ടിൽ
 അതിനപ്പുറം ജനാഭമിനയാന്നവർ കകൾ
 ഉദംഗം കഴൽ കൊടുക്കുമ്പെ പാട്ടുണ്ടുപുഴും
 അതിമോദിയിൽ പല ചിത്രവും വിരട്ടാൻ
 കവിരളുറ്റത്തൊട്ടും പട്ടി മേൽക്കളിയായും
 ഉദിത കോമാഹാരം സീട്ടിപ്പോക്കുടൻകാഴ്
 വധുവെക്കൊന്നുവരാൻ പപാകന യാത്രകണ്ടാൻ
 വേദനക്കു മിശിമൊരു സതിയാലും പുഷ്പസമു-
 മ്പുറോടു നിരവേളത്തിനപ്പുറം കയ്യിലമർത്തി
 മകാവിമിൻ പോകുന്നതും കണ്ടിടേ- അത്ഥിപ്പിടം
 മേലത്തോലേലും കരകൂടത്തിനു വിദേശത്തിൽ

പൊയവല്ലഭൻ ശീശ്രാ മടങ്ങി വരയാനോ
 ദായാദനായി മേഘവാദാണകട്ടി ജനീ പൂവേനാ,
 ചന്ദ്രകുഴിപ്പും ചെറുകുടിമീൻ നിരകൾ ത-
 ന്നന്തികണികകുഴിപ്പിന്നെ പുറത്തൊരടിക്കിൽ
 പന്തിയിവിരണ്ടുൾ കന്നാമ്പാർ പാവപിഡാ
 ചന്ദ്രമേറ്റും പാത്രങ്ങൾ വിളക്കു കിണികളും
 കൂട്ടുകൂട്ടമൊട്ടിയേട്ടു കൂടുംകൊണ്ടും നല്ല
 പട്ടുഭുകൊണ്ടുമണപണനതും കണ്ടീടിനാൻ,
 അവിടേനെന്നു ദേവ മായഗൊപുരത്തു നെറ
 സവിധത്തുണ്ടു നടന്നപ്പോൾ ദേവയാചൻ
 നഗ്നംവീട മീമ്പെക്കൊഴിയും നദീതരം
 തൊഴാൻ മൂർദ്ധ്യാദോഷമല്ല പാവവും കണ്ടാൻ.

ഇക്കണ്ടിത്തൊല്ലും കടന്നാമ്പഴു പൊകമ്പഴു-
 ണ്കൾക്കൊമ്പു മയമുദൊഴാണനാദം കേൾക്കായി
 അന്നുദൊവന്നു കത്തു നിന്നയ്യോ യെനെ-
 യൊന്നു താങ്ങുണി തങ്ങിക്കൊല്ലുണി മദയാകദേ
 വീഴുമേയല്ലെങ്കിൽ അന്നയ്യോ വീടേന്നും മൂന്നു
 പാഴുചൊല്ലുതാൻ വിടണൻ പ്രാണങ്ങൾ പാവയിട്ടുള "

ഇങ്ങമെപ്പുറമ്പാൽ കേൾക്കുന്ന ഭിത്തിൽ തന്നെ
 സ. മായമന്ദനൻ കനിവാൻ കണ്ണുനൊണി
 അവിടെതൊക്ക മരണമോഹിയാക്കു മിട്ടൊരാൾ
 വിവരനായിപ്രാണം വിറച്ചു വീണുടൊക്ക

പൊടിയില്ലുതന്നു പഴുത്തു കരവാളി
 ചൂടവിൽ നിറഞ്ഞു കയക്കളോടും കണ്ണി

ഇടതുനേരത്തുണ്ടായതെന്തെന്നു നോക്കിയിൽ
 പൊലിയുന്നിതു പാദം വിധർമ്മനിർമ്മലകരം
 വല്ലാതെ കോളിമ്പലിച്ചുപോയും വിശ്വാസമേ
 പല്ലിളിച്ചിരിക്കുന്നു വദനം ചേദമയാൽ

പുണ്യകൊണ്ടുള്ളിവേറും പൃഥ്വയാം വാൽ പുഴയിൽ
 കണ്ണുകൾ കൗകാണാതുമുന്ന തീന്തിടുന്നു
 അപ്പുമാൽ വാ പൊളിച്ചു നെടുവീച്ചിട്ടുള്ള
 പുല്ലുകൾ തിപ്പിടിക്കുന്നിതൊന്നൊന്നുണ്ടാൽ
 നെല്ലുവാൽ പൊങ്ങി വീണ്ടും താഴത്തു വിഴന്നു കെ-
 ളിപ്പാതെ കിഴക്കിടയംഗങ്ങൾ വറയ്ക്കു യാൽ
 അണയ്യേയും തുണയ്ക്കു പിന്നൽപേലും ജനങ്ങളേ
 വഴയ്ക്കി നോവിയു പൊറ്റുപ്പാതെ"ന്നു പുലമ്പുന്നു,
 അയ്യപ്പകൾ മെഘിക്കൊണ്ടു കിന്നൽപോൽ പാഞ്ഞു
 പോയതും മാനാഭാഗനവനങ്ങളുണ്ടാവാം
 പീയൂഷമാലയും കരമേവരാൽ താങ്ങിയതു
 മായാസമകമുമാറുകതരിവണച്ചുതും

കനാലിൽ കഴിഞ്ഞു പന്നവരാരാഗ്നിക്കൈവ
 കദവാൽ മഴികളാൽ കനിഞ്ഞു നോക്കി ദേവൻ
 സോദരാ പാദക നിൽ പീഡയെന്താ'വുണ്ണും നി
 വേലിപ്പതെന്തു കഴിയാഞ്ഞതെന്തൊഴുതേൽ പ്ലാൻ
 കാക്കുമായിങ്ങനെ ചൊല്ലിച്ചു പിന്നെ കൃപാ-
 മേദിരാപാഗൻ മന്നൻ തന്നോടു തിരിഞ്ഞൊരി
 റത്തു സാമന്തവിവരിങ്ങനെ തെങ്ങിടുന്ന-
 തെന്തു കേഴുന്നതാസ്യം പൊളിച്ചു മൊഴിവിങ്ങി

സന്താപം തോന്നിപ്പോകെന്തിവനെന്നു നൂ-
 ളെരുകടോ സഖേ! നെടുവീർപ്പുകളിടുന്നതു?
 ഷന്ദനമകൃഷ്ട ചൊന്നിനാൻ മഹാദാ-
 തന്ദനാചോരകഹാസ്യാധി പീഡിതത്വൻ
 ദേഹധാതുക്കൾ വികൃതങ്ങളുൾനീൻ കർത-
 വാഹിതകളാം നാഡികൾക്കളുളിചമ്പനി പാർ
 തിളച്ചു ചാടിച്ചുപോയെഴുതെ വികടകായ്
 കളിപ്പു പുഴകു തകർത്തു പായുംപോലെ
 അതുമല്ലീവനുടെ ഏതയംതാനം യാളം
 സ്ഥിതികൾ തൊന്നിയെ അന്ന മല്ലുംപോലെ
 സ്വദമാം പ്രഭം തെറ്റി സ്ഫുർന്നു സപതക പ്രോർ
 ത്യാഹിതി ശീലിച്ചുമായുദ്യമന മാനമായം.
 അഴിഞ്ഞു വിപ്പിച്ച് മൊണ്ടുപോലെയാഴ് ഞകമ്പല്ലാം
 കഴങ്ങിയയഞ്ഞുപോയിവൻത ശരീരത്തിൽ
 മുഴുകാൽ തുട കഴുതെങ്ങിനിയൊന്നും തീരെ
 വഴങ്ങാനായുൾനീൻശരതകൾ പൊഴുപോകയാൽ
 പരയുന്നെന്തിവനതെറകിട്ടു വീഞ്ഞിൽ നിന്ന
 പരന്നുകളഞ്ഞു താൻ തേറ്റിയും തൈരകന്യകു.
 തോതിയാതിവനപാററിക്കൊള്ളുവാൻ മാനം
 മാനസമണ്ഡലം പാക്കുക ചെടുന്ന പാടിതെല്ലാം.
 തുടർത്തു കമലയ കണ്ണുകൾ ചുഴറ്റുന്ന
 പാടിച്ചു കറകറളു തങ്ങൽ കടിക്കന
 കടുത്ത പുക കടക്കുന്നപോൽ വീർപ്പു മുടി
 യിടിക്കുഞ്ഞിച്ചു തിശ്ചസിക്കുന്ന ശപാസം

ജിജ്ഞാസി വാസുദേവൻ തന്നെ
വിമർശനം അവിജ്ഞാനാധിപൻ നിന്നുപോകും

ജ്ഞാതാർത്ഥം അർത്ഥം നമുക്കും കർമ്മങ്ങൾ
പരിയാസകരമല്ലെന്ന് കഴിയും വേദനയും

ഇങ്ങിനെ ബോധം കൈമാറ്റം ചെയ്തപ്പോൾ
ജ്ഞാനമെന്നാൽ മാർഗ്ഗം മറ്റൊരു ശരീരത്തിൽ

ആകയാലുള്ള സുഖനന്ദനാ തൊഴിലുകൾ
നീക്കം ചെയ്യാനാൻ മർദ്ദനം മറ്റൊരാളോട്

വിട്ടുകൊടുക്കുകയോടൊന്നിനെ ചെയ്തിൽ
പിരിച്ചറിയാതെ പലരും വ്രാധിയല്ലോ

പിന്നെ പെട്ടെന്നായി നിന്നിടമെന്നിടമേ
യുണ്ടാകുമെന്നോ മറ്റോ; മറ്റൊരാളോടൊന്നും

അതുകൊണ്ടു കൊച്ചു ബുദ്ധനാമോടെ
സ്തുതിയും വീണ്ടും തഴുകിത്തന്നു ചോദിച്ചിട്ടു

ഇതുപോലുള്ള മറ്റൊരാളോടൊന്നോ വേറെ
യധികം പേർക്ക് വ്രാധിപരമാകുമെന്നോ സൂക്ഷ

മനസ്സും മറ്റൊരാൾ പരമോ പന്നിടമെന്ന്
തന്മനസ്സിനെ പരമമാക്കുമെന്നോ മറ്റോ?

പരമമാകുമെന്ന് മറ്റൊരു വ്രാധിപൻ ജീവികൾക്കും
വേണ്ട പലമറ്റൊരെയല്ലാതെ മറ്റൊരാൾ

ഇല്ലാതെ പലമറ്റൊരെയെക്കൊണ്ടിട്ടും
വല്ലാതെ വേറെയും വരാതെ വരുന്നതല്ലോ

ചിത്തമെന്നാകും ചിത്തമെന്നാകും വ്രാധി മറ്റും
ചിത്തം ശരീരത്തിൽ മുറിവേറുമെന്നും മറ്റും

അർത്ഥിതൊഴിഞ്ഞുമാറുന്നപ്രകാരം ചമരകാഗരങ്ങൾ
ഉൾപ്പെടെയുള്ളവയുടെ പരിചരണം

കുടുംബങ്ങളെയും ജനങ്ങളെയും വികേകകർമ്മം
കുടുംബങ്ങൾ സന്നദ്ധതയോടെയും വിചിത്രക

കൃത്യങ്ങൾ വലുതാക്കുന്നതും ഉണ്ടാക്കുക
മർദ്ദനങ്ങൾ വിട്ടുപോയിത്തീർന്നിട്ടുള്ളവരും

കാണുന്നതും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതും കണ്ടുപി-
ടിക്കുന്നതും ദൈവമനസ്സിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നിട്ടു

മുന്യാം വെട്ടുന്നതും സന്നദ്ധതയോടെയും പൊതുവായ
വന്നു കോടതിയിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നു

എന്നു കാണുന്നതും സന്നദ്ധതയോടെയും പൊതുവായ
പിടിക്കുന്നതും ദൈവമനസ്സിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നിട്ടു

അവർക്കും ജനങ്ങളും ബാധിച്ചിട്ടുള്ള വിചാര
വിചാരം വിട്ടുപോയിത്തീർന്നിട്ടുള്ളവരും

കാണുന്നതും മുന്യാം വെട്ടുന്നതും സന്നദ്ധതയോടെയും
പൊതുവായ പൊതുവായ ദൈവമനസ്സിലേക്കു

ചിത്രങ്ങളിലെ കാഴ്ചകളിൽ വെട്ടുന്നതും സന്നദ്ധതയോടെയും
പൊതുവായ പൊതുവായ ദൈവമനസ്സിലേക്കു

പത്രങ്ങളിലെ വെട്ടുന്നതും സന്നദ്ധതയോടെയും പൊതുവായ
പൊതുവായ പൊതുവായ ദൈവമനസ്സിലേക്കു

ചിത്രങ്ങളിലെ വെട്ടുന്നതും സന്നദ്ധതയോടെയും പൊതുവായ
പൊതുവായ പൊതുവായ ദൈവമനസ്സിലേക്കു

എല്ലാ യാത്രയും സന്നദ്ധതയോടെയും പൊതുവായ
പൊതുവായ പൊതുവായ ദൈവമനസ്സിലേക്കു

അപ്പാരം മാതൃപരയാണിതിയും ചേര ചെടി-
 ണ്ണിപ്പാരിപിടിക്കുക ട്തുരുല്ലേഖാ സ്മൃതം
 താത്രിയിൽ സ്മരണാധിപതരത്തിൽ വിചിത്രം നാമു
 മാതൃതാണേവ ദയാതീർത്താണെന്നു തെ ന്നാപാരംകേ
 അരവരി ചന്ദ്രൻ പാദാർപ്പണമെന്നാൽ ദേവൻ
 വഹിയാ മാതൃതാണേവനേവൻ കൈനാൻ സ്മരൻ.
 ഏതാപി ചൈവമേവ സന്നിത്യം വിചിത്രം-
 ലോകനാശിയാകെ സഹായച്ചെഴിഞ്ഞിടത്താൻ-
 അന്ത്യമാം മഹാദേവതാധിപത്യം പാദുകൃ-
 മന്താപ്രാപ്തം മഹാ മഹാശാസ്ത്രമിത്യം താദേനാ?
 ഏതാപിനെയും ദേവൻ ചേരിച്ചുമാത്ര വിരം
 മനയിൽ വിചിന്തിൽ മഹാമഹാമഹാൻ മഹത്,
 അല്ലവും ചേരനുമുദേഹിതൻ നോദുപ്പാൻ കെ-
 ള്ലിയാതോരുണ്ടാമപ താൻ, പ്രാൻ മനമെന്ത്യ
 വല്ലമനവായവും മിന്തിപ്പുറത്താൻ സന്ദേ
 അല്ലെങ്കിലൊപ്പാൻ സഹായച്ചിന്തിത്തന്ത്യനേപ്പാലെ
 വല്ലാത്തേവതാപിത്തനായ നോദും മഹാനതാ
 യെല്ലും ചേരമുമാമുദൽ ശേരിച്ചു ന ശ്രദ്ധയാത്
 പിന്നെയും മൂത്തിക്കും മുതുവേന്മാത്താൻ
 ചെമ്പനാലും ശോണമെന്താമു വിവിചിതമല്ലാ
 വിവിചിപ്രകാരം ചേരടിക്കും സമാമിയോടു
 മരണം താനുടൽ ശോണമെന്നാൻ മഹത്,
 മരണ മഹാ! മരണമോ ഗതിയ നേടൻ നാഥൻ
 സന്താപവിവരനോയാനേടൻ ചെമ്പനാൻ സ്മരൻ

ഏതു മന്ത്ര വിമുക്തം അകിലുരമനാകിലും
 ഒതുക്കിപ്പോക്കുന്നതൽ മെന്റടിക്കത്തു യുന്ത
 വൃദ്ധന്മാർ മരം ഭീഷണനായും ചിലക്കരത്ര
 യിലെത്രീകൾ കടം ഉപാദി നാനാദുഃഖനാൽ
 പീഡിതന്മാരകാലമുഗ്രസ്മാൽ പാപം
 മാതൽതെട്ടു നമു ചിങ്ങാനും പേർ മഹാമത!
 തൊഴുമാറിത്തന്ന ശീവച്ചു യഥാകാലം
 മന്ത്രം പാടി ചൂടപാകൊടു പാലൊടു പന്ത
 ലുപരാണിദെച്ചു നന്നു നന്മതാണെങ്ങോ നിന്ന
 ശവകൊന്നിപ്പൊക്കുന്നതു തുക്കൺ പാർത്താലും
 ഇതു കളയാതിരുന്ന വിട്ടുപുൻ മുഖം ബുദ്ധം
 ദൃഢമതി , ചിട്ടു മറ്റൊന്നു നോക്കീടുവാൻ
 പുഴവക്കിന്ന മാക്കൊന്നിട്ടുണ്ടുവനം നദ-
 നാഴിയു കാണു മന്ത്രമുദിമമ , നെത്തീട്ടു ന
 ചട്ടനകനൽ കത്തിച്ചെടിക്കുന്നൊരു പുഴയൻ
 ചളി കൂടിക്കൊണ്ടു വാൻ നദിക്കുന്നിതു മുസേ
 ചടങ്ങൻ കൂട്ടി മുള ചീ തിപ്പച്ചു ചിതലായ്
 കെട്ടിയുണക്കാക്കിത്തന്നു ശവമണ്ഡം ചുരന്ന
 പോവുന്നു ചിലവെപ്പടുത്തു നിന്നുകൊണ്ടു
 ഗോവിന്ദ ഗോവിന്ദ ഗോവിന്ദേതി വിളികൂട്ടി
 ദുഃഖചിഹ്നങ്ങൾ കെട്ടു ഞ്ഞാൻ മുന്നടുത്തേറെ
 മുഖഗ്രാം ബന്ധുക്കളും വഴിയേ ചെന്നീടുന്ന,
 മണ്ഡലിപ്പേറ്റു ചത്തു മരവിച്ചാതും കണ്ണാ-
 മുണ്ണുനവികൃതമാം മുഖോവങ്ങളാട്ടം

കാഴ്ചപായത്തോളം കണ്ണുകൾക്കും പാശം
 താഴ്ന്നുപോയ നല്ല താടിയിലും കഴുത്തും
 മെലിഞ്ഞു നെഞ്ചുനാണു വയറു കഴിഞ്ഞു തോൽ
 വെച്ചു വാരിയെല്ലു നികഴ്ന്നു വിരൂപമായ്
 തോട്ടിയിൽ കനികളും പൂക്കളും ചാർത്തിയൊരു
 പേട്ടു യാർ മുടി പെച്ചൊരാളു കാവുകൾ തീട്ടി
 പ്രേതത്തോളം കിടക്കുന്നിതേ! ചുരുക്കുപാർ
 പാതകൾ നാവുച്ചു? പൊൽ വന്നെങ്ങിനീ,
 തോടിനു തോടിനു തന്നെത്തന്നെ വേറായിച്ചുതൻ
 സാവധാനമായ് അവതരിച്ചു തൽ പ്രേതത്തെ
 ചിരനന്ദിപ്പുളിനത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു
 പറ്റിച്ചിട്ടായതിൽ കഷണിനു നാർപ്പിന്നെ
 മറ്റൊരവകകളുതന്നെയെ ശവം
 മുട്ടുകൊല്ലുവാൻ ചത്തമലമ്പാടുക്കിനാർ
 ഹന്ത! പട്ടുകായ മെത്തമേൽ കിന്നോയാ
 മെത്തമെല്ലെപ്പൊയ്ക്കുണ്ടിന്നു നിരൂപിച്ചാൽ
 തോൽതോഴുവരില്ല ശീതപായു ചിർമ്മനി
 മുത്തമ കിടക്കിപ്പും ചെറുതേയിവനിപ്പൊൾ
 എത്തുകില്ലന്നിരട്ടു കൗതുകമേത യീദം-
 കണ്ടിപ്പു ചിതത്തുഗന നാവുകൊണ്ടിപ്പുതിവർ,
 മെത്തമിട്കൊല്ലുവന്നു മതകൾപോലെ ചുറ്റി
 ചുറ്റത്തുവഴിപോല പറ്റുന്നപിടിക്കുന്നു
 ചുരുത്തനാവുകൊല്ലെ നീടിക്കൂട്ടമെ വഹ്നി
 ശവത്തെ തക്കി മെച്ചിച്ചുറമല്ലസിക്കുന്നു.

പുതിയീടുകോൽപൊളിച്ചു നശിപ്പിക്കുകയാണിപ്പോൾ
ചരകൾ തിന്നു ചീനില്ലാക്കുകയാണിപ്പോൾ.

കാണാൻ ഇത്ര സുഷ്ടിമമന്തകോരം നശിപ്പിച്ച്
കോരങ്ങളെപ്പോലെ നശിപ്പിക്കുന്നി മന്തം മന്തം

പോലകൾ നാണ കനൽകളകൾ നീറിപ്പിടിച്ചു
പോലകൾ ചുറ്റും നിന്നാൻ സമൃദ്ധം വേദിയിൽ
കൊള്ളിയും കെട്ടി കൂടാതെ പൂമുളകളാണിപ്പോൾ
പെരുമ്പുഴയ്ക്കു മനയാക്കെട്ടെടുപ്പിച്ചു ശിവ ശിവ!

ശിപ്പുനം മേന്മയെ നീടാന കിമ്യം നശിപ്പിച്ചു
ശിപ്പുനായ് കാണുവിത്രം സത്രം കനൽകളാണിപ്പോൾ!

കനൽകളാണിപ്പോൾ സുഷ്ടിമ കനൽകളാണിപ്പോൾ
കനൽകളാണിപ്പോൾ കനൽകളാണിപ്പോൾ

കനൽകളാണിപ്പോൾ കനൽകളാണിപ്പോൾ സുഷ്ടിമ-
കനൽകളാണിപ്പോൾ കനൽകളാണിപ്പോൾ

കനൽകളാണിപ്പോൾ സുഷ്ടിമ കനൽകളാണിപ്പോൾ
കനൽകളാണിപ്പോൾ കനൽകളാണിപ്പോൾ

കനൽകളാണിപ്പോൾ കനൽകളാണിപ്പോൾ സുഷ്ടിമ-
കനൽകളാണിപ്പോൾ കനൽകളാണിപ്പോൾ

കനൽകളാണിപ്പോൾ കനൽകളാണിപ്പോൾ സുഷ്ടിമ-
കനൽകളാണിപ്പോൾ കനൽകളാണിപ്പോൾ

കനൽകളാണിപ്പോൾ കനൽകളാണിപ്പോൾ സുഷ്ടിമ-
കനൽകളാണിപ്പോൾ കനൽകളാണിപ്പോൾ

കനൽകളാണിപ്പോൾ കനൽകളാണിപ്പോൾ സുഷ്ടിമ-
കനൽകളാണിപ്പോൾ കനൽകളാണിപ്പോൾ

തോക്കുക യാക്കമറിയാവതല്ലാ യുസ്സിന്റെ
 പോക്കുകൾ ജീ പിതനെ വശംസിക്കാവതല്ല
 കാട്ടുകാരനററു മംപൊട്ടി മരങ്ങ് വീണിരിയാം
 തോട്ടിയില്ലാതെ കല്ലിൽ കാൽതട്ടി മറികില്ലാം
 നമ്മുടെപരോപമൃതത്തിൽ മെന്തെ മുഴുകിയാ-
 മഞ്ചിനൊന്നെ പ. സുരതെല്ല നന്ദം ശരിക്കിയാം
 തോക്കുംമൊന്നുമല്ലേന്നാമം ചുറ്റാണിട്ടുമാത്രം
 കരളിതൻമുന്നായർപ്പിച്ചിട്ടുതുകിയാ മ. പാട്ടു താൾ
 മല്ലിയാശംസമോഴുകിക്കും തീനിൽപെട്ട
 മുട്ടുതൻ കണ്ണു തിരുവെങ്ങാനും തട്ടിയിടയാം
 തൊല്ലിൽ വശംസമായ് നീട്ടുവുകയാമോളിൻ
 ചിട്ടു ചിട്ടമേൽ നിന്നു തവയിൽ വീണിടയാം
 തൊട്ടാഴെ ചിട്ടവിട്ടു പറന്നു കൂടുതന്നു
 ത്തിലുപോന്നുൻ മിറ്റം വല്ലുപായവും മതി,
 പിന്നെയിങ്ങൊന്നുമൊ പ്രാമോളിത്തമം മേനം
 തിന്നില്ല പാടി നല്ലെപ്പയും ദാരവു ഭവനിലു
 സുഖമുടിച്ച ഭുജനംപണ്ടൊന്നുമില്ല
 വിതരപ്രാണതകടന്നു ത്രാപാതമ
 താമസം മകമംഗൾ മൃഗമന്ദ്രൻ ത്രാപിയ
 വൃന്ദാർച്ചയ്ക്കുതീർന്നു മിട്ടുമാങ്ങാപോയി
 മഞ്ചനമോൽക്കുംമെഴുകുന്നതാളു മാങ്ങിൽ
 കൊഞ്ചിപ്പറ്റിച്ചു മുഞ്ചനങ്ങും, വൃഥാപായി
 എന്തിനു പറയുന്നു കഴിയാതുന്ന കട്ടാ
 മെന്തിയിൽ ശരിക്കിവും മുട്ടറിയുന്നീവൻ

തന്നുടെ മാംസംതന്നെ കരിഞ്ഞ ഭക്തന്യമി-
 സ്സാന ചേരുന്നതുടെ മുക്കുറിവിലതല്ലും
 ബന്ധുക്കളെന്നാൽ തല്ല ചന്ദ്രമകിൽ തൊട്ട
 ഗന്ധഗ്ര പൃഷ്ഠളാൽ താൻ ചുട്ടന്നു തൽ പ്രേതത്തെ
 ഇവന്റെ നാപി ത്നിന്നു പോയിതു രസത്തോടും
 പെരിയുമടങ്ങുപോയ് കേൾക്കയില്ലിനിയാനും
 മനസ്സു പിളക്കുപോൽ ശോഭിച്ചു കണ്ണുനന്ദം
 വികലമായിക്കൊഴുപോയ് പെറ്റമയമായി
 പന്നു നെടുമു പർച്ചുനും വാനിത്തന്നെൻ ചങ്ങ-
 മേലത്തെതനോക്ക നിവലിളിച്ചുകേണീടുന്നു
 താനുമോ മന്ദനമാ മെല്ലെ ബന്ധുക്കളിലു പു-
 ള്ളാവാൻ നശിപ്പിക്കേണം നമ്മുടെ നാകിൽ
 പാരിതിൽ കിഴക്കു ചീഞ്ഞുപിന്നു പുഴക്കരക്കു
 ചന്ദ്രസംഗ്രഹായ തീരുമുടവെന്നാക്കയാവെ
 ഉത്തരാനന്ദം ഗതി നീടികൾക്കൊപ്പം പർ-
 മിതപിടിച്ചു ശക്തി പൂട്ടുന്നു മതിമങ്ങാൻതരമേ
 കേരളം നിസ്സാഹസമനമേടാമിട്ടു
 ചന്ദ്രനെനമിപ്പു ചണ്ഡി തന്നെനമിപ്പു
 ഉൽകൃഷ്ടനെന്നിപ്പേറ നികൃഷ്ടനെന്നമിപ്പു
 ചന്ദ്രനെക്കു നേര തിസ്സുനെന്നിപ്പു ഭൃഷ്ടനെനമിപ്പു
 പൃഥ്വിയെ മീലിച്ചു മന്ദാനെനമിപ്പു
 കവലം നാശം നന്നമെന്നിറക്കുന്നൂ പിന്നെ
 ചന്ദ്രൻ മേനി മേനാനോളന്നു നിഗന്ദൻ
 സത്യം തെളിവാറു പന്നു ചണ്ഡനെകിൽ

പിന്നെയുദിവനേതു ദിക്കിലെങ്കിലും സപതം
 ചെന്നതായ നന്നീതകർമ്മകൽ ശയിക്കണം
 പിന്നെയും ജനിക്കണം വച്ചുൻ ഭദ്രമെങ്കിലും
 ദ്വീപനെയും സഹ ക്ഷണമെന്നപു രോഗാദിയാൽ
 പിന്നെയും മറ്റു കൃത്യവേദമെ താൻകാപ്പംചിതാ
 വന്നിയിൽപെട്ടു വെണ്ണിപ്പകണം വീണ്ടുംവീണ്ടും,
 ഇങ്ങനെ തിരിയുന്ന സംസാര മകൃത്തികൾ
 മംഗലമേതി ചുറ്റുമ്പോൾ ദേവ കർമ്മങ്ങൾ.

പൃഥ്വിയും കർമ്മകർമ്മകൃത്യം നന്മ
 മറ്റുപ്രകാരമൊന്നും ഇല്ലെന്നു കരുതുന്നവർ
 അന്നു കർമ്മകർമ്മകൃത്യം ചെയ്യാതെക്കൊണ്ടുപോകുന്നവർ
 മരിക്കും മൃതനായവരായിത്തീർന്നുപോകും

പിന്നെയുചെയ്തതെ നോക്കിനാൻ തിരുവടി
 പിന്നെയുചെയ്തതെ നോക്കിനാൻ പാർവ്വതീദാസ്
 ദേവമാനന്ദമേലാകാശം മേൽപ്പുറം മുക്കി
 മായവസ്വരായ പൂർവ്വതാഴ്ന്നു മറന്നതായ്
 വല്ലഭമേലാകാശം നായ ദിക്കാം മറന്നതാൽ
 മറ്റുതരം മേലാകാശം മേൽപ്പുറം നോക്കിനാൻ
 വല്ലഭം കണ്ടിട്ടെന്നും മറ്റും മറ്റൊരു തെളി-
 ണ്ണിയില്ലെന്നു കേൾപ്പാൻ മറ്റൊരു മേൽപ്പുറം.

ഉന്നതനീതിയാരുമില്ലാത്തവർ ഞാനിടൽ
 സ്വീകരിച്ചു പ്രേമമേലായ ശേഷമേലാകാശം കണ്ടു

ഏകാന്തമായോരാശാഖൈവസ്വലകമായി
 മേലാകാശംകണ്ടിടയായ ഭീഷ്മിയിൽ ചുറ്റുന്ന മലം

അതു മചരിത്രനളൈരമൻ തിരവദ
സുസ്സദാക്ഷരമുടയിങ്ങനെ വിളിച്ചോതി. -

കാലിയോ ഭവാസ്തിയിമാഴും വോകദേ സപത
വല്ലാതെ ജന ഭൂതിവചയിൽ പെടുന്നിട്ടു

അല്ലയാനെന്നു നോക്കിയെഴുന്ന നമമാ മാർഗ്ഗ-
കില്ലാതെ കഴും ജനാനാജനാനാ മാർഗ്ഗാക്ഷര്യ'

ഹൃത് ഞാൻ കണ്ടിമാറ്റുപാറ്റം ദർശ്യഭിവിതമാക
കൊള്ളിയാതെ തുളുവേ നല്ലുടെ ദൈവം

ചിന്തയിവെന്നല്ലി-മുഴച്ചുമാറ്റാത്തുവെ
കന്തൽത്തുടമം ന ചയാണന്നു കറിക്കുഞ്ഞാൻ

അല്ല നക ചുടയ കേ ഗാ, സീവിതനും
വാസ്തിയാതെ പരിഹാസ നകമാ

എന്നുമാനയാണു പിന്നെ ഭൂതിവച
സന്താമസന്തര കളുഴയിൽ ചിത്രാച്ചാൽ

വാല്ലാതെ സുനങ്ങു തരിച്ചു ഭവങ്ങളാൽ
കേട്ടയെതവനക സന്തിച്ചു പാലകുമായ്

മൊല്ലെഴും പുരുമുട്ടുണ്ടാതെ കിടന്നു
എല്ലാക്കും മരണമായ് പിപാസകൊടു

മരണം നാനം ജാപ് ജന്മമേ നമുക്കുമാ
പരമജന്മങ്ങൾ സ സാമഗ്രത്തിൽ ചീന്തും

മയാത്രാമമാംസം, കേണിച്ചു ന് ന്
മയാദനാക്കി പ്രവർത്തു ശോഭകേ

എന്നെയും മോഹിച്ചിട്ടു ന്ന മിതെ യാദാക
കർമ്മനസുഖമിതിവുണ്ടെന്നാനിട്ടു ന്ന

ജീവിതം ശ്രേയസ് പ്രദാനതന്തികൽ മധുരമായ്
 സാവധാനമായ് പ്രവഹിക്കും തേൻപുഴയെന്നും
 നിത്യമാണെന്നും കരുതീടിയേൻ- എന്നാവതിൽ
 തമ്മിളെ പ്ലാങ്ങീടുമോളമൊക്കെയും തുറുച്ചുടീ
 ക്കുണൻപുണിരയന്നേ കാഴ്ചകളിലൂടെ
 യെത്തുന്നതാണൊഴിയേയുള്ളമൊന്നറയാലെ
 അത്യന്തവേഗമൊന്നാണൊല്ലി തൻകയത്തിൽ പോയ്
 സിദ്ധിമുട്ടുവാൻ ശീശ്രുതരമാമയാടിടുന്നു,
 എന്നുളെ മഴിമുടിനിന്നൊരണിശ്ശീവ
 മന്നതായ് പൊയിതിടേ പാർത്തൊന്നൊരേവരമാകെ
 അന്യമിത്തമുൾപ്പെടുവെയാത്തശബരന കാംക്ഷി
 ചുവന്നത മേതിയോടും വിളിച്ചു യാമിക്കുനൂ,
 കരുണ ദേവതകൾക്കിടയോ നാനെന്നും
 കരുണാ മമ ക്കും രക്ഷ നർകന്നിട്രുവ്വായി 1.൪
 പരമേശ്വരം പ്രാർത്ഥിച്ചു ദേവകുന്ദാശിശ്വനാ
 രക്ഷയിശ്ശനവരാ ജ്ജി കർകരൊത്താമും
 ഇക്കണ്ടവരക്കൾക്കെന്തിക്കുളെപ്പോമോമിൽ
 ദുഃഖമെ ത്തിന്നു പരിവർത്തനം വേണ്ടകല്ലോ
 അഥവാ, ദേവന്മാർക്കുളെപ്പോമോമിൽ
 വൃഥായെന്നതും ചൊല്ലുന്നതൊക്കുന്നതായി
 അവരെ വിളിച്ചുകേട്ടു നമർകുൾയെ
 രഖനം മധുവാൻ കഴിയത്തു നിശ്ചയിച്ചുൽ
 ദേവകൾ - ചൊല്ലുതായ് പാറ നെമ്മി പാലെ
 കേവലം - ചൊല്ലുതായ് പാറ നെമ്മി പാലെ

എന്നൊരാളായിപ്പോകെ കേഴുവാൻ വിടിക്കുകൊണ്ട്
നിന്നതരീക്കാണെന്നിക്കൊച്ചുന കാവുവരെ
പിന്നൊട്ടുപകൾം രക്ഷനർകവാൻ ശക്തരകിൽ
മുന്തിരിങ്ങനെ നിരകേതരെ വെട്ടിയുടേ

ശുദ്ധമരവേനീ ദുഃഖരൂപമാം പ്രപഞ്ചത്തെ
യ്ക്കുമുട്ടു സ്രഷ്ടിയെന്നും വെച്ചുകൊണ്ടിരട്ടു
സംഭാവ്യമാണോ സുഖശക്തനിക്കണ്ണതകൾ
ജ്ഞാനം ഉപനേത്തയങ്ങനെ വെട്ടീടുക
ശക്തനാണുപേക്ഷയിതെങ്കിൽ നാട്ടുനമ്പൻ
ശക്തൻയല്ലെങ്കിലവനിശ്ചയാല്ലതാനം.

മുന്തിരിങ്ങനെ കെട്ടിക്കൊടുക്കുക വീണ്ടു
മിന്നുകണ്ടുതുടങ്ങി, കാണേണ്ടതെല്ലാമൊയി,
ഇങ്ങനെ പുത്രൻവീണ്ടും പിന്നനായ് മരണിയ
തന്നുനമ്പൻ കേട്ടു മാഴ്കിനാനുരൂപിണി
മുന്തിരിങ്ങനെപിൻ മൂന്നുരങ്ങു കേന്ദ്രമാക
യൻപൊട്ടുവാഴൽ കാക്കാനുനമ്പൻ നിരയാനിച്ചാൻ
അകത്തു പുറത്തും നിന്നാരെയുമതുവഴി
പകലും രാത്രിയിലും വിട്ടിടയാങ്ങലെന്നു
കല്പിച്ചങ്ങനെസുപൻ സൂക്ഷിച്ചു കഴാതെ
സംസ്കൃതിൽ മൂന്നുകണ്ടു വിനയാവധുവെ
കേവലംനാൻ കവാടക്കാൽ വിധിയെങ്ങട്ടുവന്ന
സാഹസരതന്നെക്കൊരത പിന്നെയും യഥാസമം
വാണിരേയോർത്തിട്ടില്ലാ കേവലംകേവലം
കാണുമോ പരമാർത്ഥമുള്ളപേൺ സംസാർകൾ?

മൂന്നാംകാണ്ടം കഴിഞ്ഞു.

ശ്രീബദ്ധചരിതം.

(കിളിപ്പാട്ട്.)

നാലാമംകരണം

ദുരിസ്സുകൃതനാം ശാക്രന്ദനരേന്ദ്രന്റെ
 യാതോമമുണ്ണി അഖിലരോകപിയൻ
 കാരണ്യകല്ലോല വോമാശയൻ പൂണ്ണ-
 താമണ്യംഗംഗംഗംഗിതാംഗമൂതി-
 മാരവിജതി മാനാതമാ മുനിപൻ
 വീരശിഖാമണി പിരമജനാഗ്രണീ
 പണ്ഡിതവിപ്രജനത്തിമുദജന്താം
 ചണ്ഡമാവരിലുകമാപ്പം സ്റ്റേഹമേവുപോൻ
 മണ്ണിൽ ജനിതൃതി മുഖങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു
 കണ്ണനീർവാക്കും കരാരൻ ഗുണാകരൻ
 പിണ്ണപൽ, മരണ്യംബരണമൂതിൻ-
 വണ്ണസ്വകവ ചരാചരങ്ങൾക്കുമേ
 ജണ്ഡമകറി നിയാണമേകീടുവാ-
 നെണ്ണിക്കർകാഞ്ഞു മാറ്റുമാരായുപോൻ
 ശ്രീകൽ ഞാൻ പാടിയിട്ടു വശ്രമാ-
 രാമസേവയങ്ങളിൽ പിന്നെയുമൊടുക്കാൻ
 കൃഷിയാവേണ്ട കമാനവൻ സാധ-
 ഞജനനായ് നീരമല്ലെങ്കിലോ ഭിക്ഷുപായ്
 വോമെന്നു വൈവജ്ഞതാതിയ കാലവും
 താമസിച്ചീട വിരവിവടുത്തു.

സ്വപനം മോക്ഷനാനന്ദമായുത
 ചിത്തിരമാസമനഞ്ഞിതു മംഗിയിൽ
 ആഞ്ഞു തേന്മാറിന്റെ കൊമ്പു കവകളാൽ
 ചാഞ്ഞുപഴുത്തു ചുവന്നു ചടഞ്ഞിതു
 മേല്പായ് തോറൽ ദരഭളിൽ കായ് ന
 യജ്ഞനകാന്തി കവന്നു തുടന്നിതു
 ഇന്ദ്രോരിയത്തികൾ പൂത്തു മണഃപാ
 ഭെല്ലെന്ത കാന്ദു ചിച്ഛിതു നിച്ഛോ
 ചുറ്ററചാരു ചവിട്ടുവൃദ്ധയാൻ
 മൊട്ടുരോകങ്ങളുവെങ്ങു നിന്നിതു
 നല്ല തങ്കത്താമിസാഖപാൽ ഇങ്ങിതു
 ഫല്ലമാം പൂകുവ കൊന്നുതങ്ങളിൽ
 മെറ്റുതും മണമാൻ പുനയിൽ പൂന്നി
 മറ്റുതൻ ഇല്ലുടർപാദവെ ശോഭിച്ചിതു
 മോഖയങ്ങളിമൃത്വപാദോദ്ധായ്
 ഭൂമണങ്ങളൊഴിപാനി സ്സരഭിയായ്
 കോയാശയപ്രദേശങ്ങളെല്ലാം നെ-
 ഭൂതിക്കുറയ് പുരവാസികൾ നിത്യവും
 സായാഹ്നമുദ്യോനശാഗങ്ങളിൽ സ്വപ-
 മായാസമാനവാൻ ചെന്നു മേളിക്കായ്
 ഇമ്മളെഴുമസ്സമയത്തിൽ വന്നെങ്ങി
 മേലായപ്പണപുണ്ണമാം പെണ്ണിമി.
 അർക്കനം പോയ് പരിഞ്ഞാരേജിരിതം
 പൂർവ്വ പഴുപ്പിച്ചു പൊൻകരംപോൽ നിന്നു

കവ്യ

ശ്രീമദ്ഭാഷിതം

അഞ്ചരദിനത്തിൽ കിഴക്കാരുള്ള
ബിംബിച്ഛുപാൽ നിന്നു പൂർണ്ണദൃശിംബുപം.

ഏകാസ്വസ്വയാം ശ്രാവിണൻ പൊൻതട്ട-
മരണപാപമേവമുദണ്ഡം നന്ദമേ

നിന്നു നന്ദം യദുപൊപ്പം മിനമേ-
ബിന്ദതലാമുദൽ താഴ്ന്നിട്ടു ചേരമാൻ

മന്ദമന്ദം പിന്നെ യന്തം മന്ദമിദമ
മന്ദമന്ദം സപയ പപാപം മന്ദമന്ദമാൽ.

ഓട്ടാവായ നഗ്നാവിൻ മാനാസ്സനമണ്ഡല
മാനാൻ ശിനി. മപീയുന്ദക മണങ്ങൾ

കേരിയൽ പാൽകണമേ പൃസരിച്ചിട്ടു
മംഗ്യമാശി ഭിഗന്തങ്ങൾ ചെന്നമി.

ഏങ്ങും പരന്നൊഴകു പൂന്നിമാപിരൽ
മിങ്ങിനെഴുത്തു മിനത്തു ലോകം

തംഗതരംഗം പരന്നു വാചുമാം
വംഗം മൂപിപോൽ വെല്ലത്തു നമസ്സമം

നിന്നു മിമാസിൽ മെളിയാനെ താരങ്ങൾ
തമ്മി ചെണ്ട്പൊയ്ക്കയിൽ തൂകമിദങ്ങൾചാൽ.

പരമം വെല്ലത്തു പാപാഴിയിൽ പൊങ്ങിയ
മാങ്ങിൻ നിന്ദപാപമയകമെതായ്

കാണം റിമാസയ തുഗത്യംഗങ്ങളെ
മെങ്ങാനകാന്തപൂർണ്ണമിൻ ചെന്നമൻ

ചന്ദ്രിക വിണ മകമക ഞാവളു
മിന്ദിയമേമാഹനമുള്ളം റിമിതായ്

കേരളം വെള്ളിക്കടലിനിൽ ദേവകർം
കാമ്യോദിതൻ പാൽകരണിങ്ങനെ
സാമോദമീ ഹിമാന്തെഴിവി സാവ്
കേരളനാമനാമിന്ദേവകം കഴിക്കയൊ
സോമബിഷ്ണത്തിൽ നി:സുജിതീന്ദ്രന്റെ മേൽ
തുരണ്ടുവമ്പിക ധയാണി വീഴ്കയൊ
നേരായ പുവ്കാഗ്രത്തിൽ നിന്നുനെൻ
സ്വന്ദിനെയ്യും സുഖസുപശമാം വായുവിൽ
ഞടി മെല്ലെന്നഴകാഴ് നിശ്ശമവനം
വാടിയിൽ വിസ്സുവി പൂ വൃക്ഷരാമികർം
കെരളത്തിൽ കച്ചിരക്ഷയിച്ചുഴിയാം
കോട്ടുഗ്രാത്ര യാർ കോർമയിക്കൊന്നപോൽ
മോഹനപ്രാന്തപ്രദേശത്തിമുടയ,
പ്രാഹരനായ ശെഖിങ്ങെന്തമൊഴകന
ദോഹിണിയിൽ തംഗം പ്രതിസംസ്കൃതി
ച്ചാമിന്ത കാണായസംഖ്യം നെ മാംശുക്കർം
തുഗ്ഗതങ്ങളുൾ തദേന്ദ്രമവയൊക്കാഴ്
സംഗതനായ് വെണ്ണിൻനിന്നു സുധാകരൻ
മംഗികോമ്യം സ്തുതിക പ്രതീപംവോവെ
ഞാനാദരമീ ചെന്ദിങ്ങു; വിചിത്രമാം
ജ്ഞാപിളക്കിൻതിഴൽ മണ്ഡലംവോവെ
തത്തിനിന്നു, ചുവളിൽ തന്ദ്രാധകർം,
ഉച്ചമാംഗോപുരങ്ങൾക്കുള്ളിലേ മണി
മച്ചകർമേൽ വെണ്ണിവാ.പു പരക്കവെ

ഉപദയിക്കും വിവിധപ്രകാരത്തിൽ
 മരണമംചെയ്തനിന്നു വെട്ടുരാജികൾ
 പാതിരായായ് പ്രാണിപത്യമെങ്കിലും സുഖ
 ഭോഗനിദ്രയിൽ ചീന്നു മായാപിനി
 മോടി ചുരുട്ടുതുളിയാംനിശ നമു
 മാതൃശ്ലേഷാന്ത മിരിക്കുന്നപാപവയായ്
 സമാനശ്ലേഷം ശക്തിപ്രദം കൈവെട്ടി
 ഞ്ജുതാനന്തം ധൃഷ്ടദായ് സദാശക്തി
 ഭേദിനി നശയാസഭേദപാതെ ഭീരദാ
 ഭേദശാപിമാരത്തിൽ മുങ്ങിയിൽക്കുംപാപവ
 വിശ്വവചായ് കണ്ണുപ്താടി കേവലം
 സപ്തമുദായ് കളിയാടി തിശ്ശുബ്ധത
 ഞ്ജനാൽ പുറത്തുതുറന്നുകൾക്കായി
 കന്നിൽ കുറുനരിച്ചുതുടുകാൽ
 സന്നപ്രതിഷ്ഠനം ശാക്തൃരൂപവമുഖി
 പാണ്ഡയായ് ഭൂമണഞ്ജുകഴന്നപാൽ
 അന്തഃപുരത്തിൽ മുത്തുശ്ലീപികൾ കൊണ്ടു
 ചിരായ് ശിഥിലൻ ചെയ്തു വിചിന്തന
 മിത്തികളും വെൺപലുംക അകലും
 ഹൃദയനിധാപിൻ തിളങ്ങി വസിച്ചതും
 ഹൃദയശീതാടി സുകരാകൃത്യങ്ങൾ
 തിർന്നിത്തനിഭയ മതിക്കൊന്നിദ്രയിൽ
 ഉത്തരസ്ത്രീംണവൃന്ദനങ്ങൾ
 തന്തൻസ്ഥവങ്ങളിൽതങ്ങിശ്ശയിപ്പതും

കാണകിൽ ദേവാംഗനാജനത്തിനുള്ള
ചെന്നാൻ വിശ്രമമുപിടെന്നൊത്തുപോം.

സിദ്ധാർത്ഥരാജകാരൻ കിരവടി
സ്തംഭംതൊരില്ലുറവ വാണുപ്രതിധികളായ്
നിന്നുവൃന്ദ്രപരവണഗുണം പൂണ
തൽമേൽതൊഴികളെല്ലാമുണ്ടു കാണായ
ശാന്തമധുരമാം നിരൂപിൽ തിരയു
കാൻ, തിരവിവായൽ പൂ കണക്കാൻ

തൊരിക്കലൊരോരു തനപിയെയും കാണകി
വാഴ്ത്താൽ സ്ത്രീമേൽകരി മ.മ.നര തൊന്നമേ

ഏനാവതിനപ്പുറത്തു ശയിക്കുന്ന
സുന്ദര യാകന്ന സർവ്വനോഹരി

അങ്ങപ്പുറത്തു കിട പ്രപരംകൊപ്പമാ
യെങ്ങുമില്ലാത്തമേളത്ര സുന്ദരി

ഇങ്ങനെ മെച്ചമേറും നാരിമാരുടെ
തംഗവാവണ്യപൂരങ്ങളിൽ സാദ്രമയ്
മുഷിയോരോന്നിവും നീന്തിയടുത്തതിൽ
തങ്ങിയതുവിട്ടുത്തരിവാഞ്ഞെക്കി

ഇപ്രകാരം ചതുരൻ ശിശി നിർമ്മിച്ച
സുപ്രകാശംപൂണ രത്നങ്ങൾ മിന്നുന്ന
മാധയിൽപോലെ കരമേൽ കാന്തി കണ്ടു ക-
ണാവസ്യമായ് കണ്ണമങ്ങി മയങ്ങുമേ.

കഴിവാൻ കണ്ണികാൽ നാണവും കൂസവും
വിട്ടുകിടന്നുറങ്ങുന്നിതു തംഗിയിൽ

അമ്മേട്ടമ്മമാർക്കിടയിൽ വിശ്വസ്യമായ
കർമ്മങ്ങളെല്ലാം തെളിച്ചുകാട്ടിത്തന്നു.

കൊണ്ടുമാർന്നുതന്നു കർമ്മങ്ങളെല്ലാം
ശാന്തമായി വെളിച്ചം തന്നു വിശ്വസ്യം.

മറ്റൊരു കാര്യം വെളിച്ചത്തിൽ കർമ്മ
മറ്റൊരു കാര്യം വെളിച്ചത്തിൽ കർമ്മ

മറ്റൊരു കാര്യം വെളിച്ചത്തിൽ കർമ്മ
മറ്റൊരു കാര്യം വെളിച്ചത്തിൽ കർമ്മ

സംസ്കാരങ്ങൾ വെളിച്ചത്തിൽ കർമ്മ
വെളിച്ചത്തിൽ കർമ്മ മറ്റൊരു കാര്യം

വെളിച്ചത്തിൽ കർമ്മ മറ്റൊരു കാര്യം
വെളിച്ചത്തിൽ കർമ്മ മറ്റൊരു കാര്യം

സീമ തന്നു വെളിച്ചത്തിൽ കർമ്മ
മറ്റൊരു കാര്യം വെളിച്ചത്തിൽ കർമ്മ

കൊല്ലാൻ കർമ്മ മറ്റൊരു കാര്യം
കൊല്ലാൻ കർമ്മ മറ്റൊരു കാര്യം

മറ്റൊരു കാര്യം വെളിച്ചത്തിൽ കർമ്മ
മറ്റൊരു കാര്യം വെളിച്ചത്തിൽ കർമ്മ

മറ്റൊരു കാര്യം വെളിച്ചത്തിൽ കർമ്മ
മറ്റൊരു കാര്യം വെളിച്ചത്തിൽ കർമ്മ

മറ്റൊരു കാര്യം വെളിച്ചത്തിൽ കർമ്മ
മറ്റൊരു കാര്യം വെളിച്ചത്തിൽ കർമ്മ

മറ്റൊരു കാര്യം വെളിച്ചത്തിൽ കർമ്മ
മറ്റൊരു കാര്യം വെളിച്ചത്തിൽ കർമ്മ

കോണുകഴുകിവച്ചുണ്ടു അമൃത്തകർ
 കോണിനാൽകം ചെറുദന്തനികകളും
 ഞംഗമോരോന്നമീവണ്ണമകൃതിമ
 കംഗികവന്നരോമിങ്ങന നദ്രയിൽ
 തങ്കവച്ചകർകിമുങ്ങുന്നിതല്ലെ
 മങ്കമാമുമാമനക്കൊണ്ടുണ്ടു ബദ്ധ്യം
 കിങ്കിടീതുങ്ങുന്നകാഞ്ചനരൂപം
 പൊതുമുൽക്കാവണവുണ്ടനം മംഗിയൽ
 വല്ലഭനാമേതമാസപല്ലവം കണ്ടുണ്ണി
 മൃഗ്ഗംസമുദ്രമുഖമുഖകാമന്തിക്ക
 മെല്ലുരംഗെതിമുഖനാമീപവ
 മിച്ഛപുച്ഛയും തുച്ഛയും കിച്ഛിങ്ങന
 മേമക്കനംപാപമാനന്ദ ചെവിപ്പാ
 നാമിങ്ങപ്പുനകച്ചമുഖപാപം

മൃഗ്ഗത്തിൽചെറുമിറീട്ടുപരപരക്കുന്ന
 തുണ്ണിനിരിൽചിമവെപുൻകൊടിച്ചാശ്വമോ
 കണ്ഠനവിദിപർകൈതനുവധം വൃന്ദ
 കണ്ടിടനങ്ങാം കിന്മാവുകർനിണ്ണയം
 ഞ്ജ്ഞിമേകയമാനന്ദവെമം
 കാടിമെച്ഛം മേടിയെന്നാംകിമാവിമിം
 വാപിമെമന്തിയയ മൃഗ്ഗനക്കൊടി
 നാടിനെന്നായ്വരാം നാകരയാകക്കുവ
 വാണീമേഴുകിണ്ണാച്ഛം വിതനാൻ
 വീണവായിച്ചിങ്ങൊരുവതിതാമണി

വൈദികവൃത്തിതൊഴിലായകരാമ്പിൽ
താണമാർഗ്ഗമയം നേടിയെന്നുമാം.

പിന്നെയിന്നിടയിൽകൊണ്ടുവെച്ചുവേദനി
ഒന്നു അനിന്ദാകാശമേറ്റിനടന്നുപോയി

യത്രയുംശൈത്യമിടന്നുപോയിൽ
കിന്നരനോടൊത്തുകൂടി നേരയന്നുമാം

കുറുത്തുകൊണ്ടുവെച്ചുവേദനി
അതൊരുപുസ്തകംപോലെയുപരിൽ

നന്ദനോടൊന്നിടയിൽകൊണ്ടുവേദനി
വൃന്ദാനിനേതനംപ്രിയമുപമാമി'യായ'

വൃന്ദാനോടൊന്നിടയിൽകൊണ്ടുവേദനി
നന്ദനംനേടിയെന്നുമാംകൊണ്ടുപോയിൽ.

കിന്നരനോടൊന്നിടയിൽകൊണ്ടുവേദനി
പ്രിയമുപമാമി'യായ'പോയിൽ.

കൊണ്ടുവേദനിനേടിയെന്നുമാംകൊണ്ടുവേദനി
നന്ദനംനേടിയെന്നുമാംകൊണ്ടുവേദനി.

കൊണ്ടുവേദനിനേടിയെന്നുമാംകൊണ്ടുവേദനി
പ്രിയമുപമാമി'യായ'പോയിൽ.

കൊണ്ടുവേദനിനേടിയെന്നുമാംകൊണ്ടുവേദനി
പ്രിയമുപമാമി'യായ'പോയിൽ.

കൊണ്ടുവേദനിനേടിയെന്നുമാംകൊണ്ടുവേദനി
പ്രിയമുപമാമി'യായ'പോയിൽ.

കൊണ്ടുവേദനിനേടിയെന്നുമാംകൊണ്ടുവേദനി
പ്രിയമുപമാമി'യായ'പോയിൽ.

കണ്ഠികളിൽകണനതരും ഉദൂഹിതേ
 ചെന്തളിർ മണലിടയാടും തളമിതിൽ
 ചന്ദ്രമുഖംഭഗവാൻനേര തിരുമിഴി
 ചെട്ടന്നാമുതിര വൃണവാൻ വീണയിൽ
 പന്തിയാഴ് പെണ്ണുകൊടിതാളിപർവ്വതയിൽച്ചാ
 രതാകരണമമിരുന്നപാടിനേര
 അന്തിമകാഗതവിഷ്ണുസ്വയമിവാർ
 സ്വപനാശി കൃഷ്ണശ്ശരണനതാം,
 ഉദയാദിമകാന്മുഖ്യമുഖ്യമിളയമാൻ
 കഴിയയമനരതകാമൻകണ്ഠിയം
 ഇല്ലാമാമാറകാരണമുണ്ടെന്ന
 കെടിപ്പിടിച്ചുകിടന്നരണനിര
 അന്ധാനിവാരികൾക്കുമുരങ്ങിട്ട
 മൂന്നുതൻമാൻകിഴമ്പന്നീമനോഹരി
 ചെമ്പരത്തിപ്പുറമുരുന്നിരുന്ന
 കന്മകൻകൈമുറയെത്തുട്രം
 പള്ളിമാൻമാരികെട്ടിച്ചുവുവാനിവാർ
 നള്ളിപ്പിരിച്ചിറ അന്തരകൈമാരിതാൻ
 ഉള്ളിമിഴെഴുടങ്ങിപ്പുറന്ന
 തള്ളിയിറക്കുന്നമുഖ്യാൽകൻകളിരും
 പ്രാണമിഴയെഴുടിയെപെരിതാ
 വീണകിടന്നരങ്ങുതമമനോജ്ഞാർ
 കൈമാണിതവത്തിൽ വീണത്തുരങ്ങുരങ്ങ
 ചെന്നാൻ മമ്പകമാവകൾപോലാവ.

രവ

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

സ്തോത്രംകവനീശ്ശിശുപരിപചാര
 ഗേഹത്തിൽ ജാതവരദയുരണന
 ചിത്രശാലാരണകാരുളങ്ങൾക്കുമേ
 മെത്രാമനാദരംശരികണകാരുമാർ,
 പുറത്തു പുൽത്തറയൽപനിവീർച്ചയുട
 ച്ചാത്തിയില്ലുകൾവെട്ടിയവർക്കുമയാ
 പാൽമണ്ണു ശുഭസന്മാർ പിറന്നവൻ
 രാത്രിനയിക്കുന്നമെ. ദൂകമുപയവർ.
 മേനമുഴുതി സിദ്ധാന്തദൈവന്റെയ-
 ശ്ലംപരമന്ദ്രാണിശശ്രീമയപായ
 പശ്ചിമരസ്തു മുമ്പിൽപാദശോഭിക്ക
 മുളിമെല്ലാവയ. നാശനംകണസമപ
 ചന്ദ്രമയക്കർച്ചുരണനയ് സന്ധിക്ക
 മേന്മാമുത്തൽയപനികളുണ്ണു.
 അങ്ങമുട്ടത്തുരമന പരമഞ്ചണ്ഡിൻ
 തന്നെ യങ്ങമുഴിഞ്ഞമുഖ്യമാരായ
 ഗംഗയുംഗേതമിഷു ശയിച്ചീടുനി
 തംഗമാപന്നശിഷാദൈവംതത്ര ശുഭവാർ
 പാലേനീവനിരത്തിൽമെല്ലെചിത്ര
 മോദികവനനും ശീലമെന്ദ്രാണിദി
 യദിയിൽത്തുണ്ണു യപനികയിൽതക
 താടകളും നല്ല പട്ടിത്തൽകാണമു.
 ഇന്നിപ്പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നപക്കിൻ
 ഒല്ലാന്നിൽ കസ്യുന്ദൻകാമദുപിചിത്രമായ്

അങ്ങിനെയ്തീവതീകിടയ്ക്കു ഞ്ഞാലാർ
മുറംതൊഴിലാളി മൂലമേ നകത്തുള്ള
മഴിതടയിൽ മണനാൻ മണനാൽ മേലാ
കാണുന്നതുവഴിവാന്നു മവപടകായ്.

അവയോടത്തു ടെ യുക്തം കൃത്യം നടി
വയ്ക്കു വെച്ചാണു മ വവരുന്ന പൂലാ-

പുണ്യം പരന്നിട്ടുപുണ്യനാപുണ്യം വരാ
കണ്ടും കണക്കുകൊണ്ടു മനിയറ

ശുദ്ധവസ്തു ശിവയാൽ പണിപ്പെടുത്താ
നല്ലതൊഴുതാകാമേ മതി ന്നേമറ്റു

മുറംപിടാമകായ് കാവു മിടാത്തവെഞ്ച്
കൊറ്റക്കടവേലാമവുത്തൊഴി മിന്നുന്നു.

മുറംപലനീറ്റത്തിൽ സ്റ്റാപിക് ക്ലിപ്ത
പറന്നിട്ടുതിൽ തന്നെ കാത്തു വരികുന്നു.

താമരപ്പൂവും കീഴികളുമേങ്ങ
മകാമുറ്റു മലയാനവതകളും

മിത്തികൾ ശുദ്ധപങ്കാ സമുദ്ര തലവെ
മുതലണിട്ടു മറ്റിപരാച്ചുരു പൂണു ന

മുറംമരണാത്തൊരം പൊന്നഴിപ്പുണ്യം
കുറവാതായന്തപം തി കളോടുമേ

സപട്ടകായ് താഴെത്തളത്തിൽ കസുവാൻ
മെച്ചമോപടുപിരിപ്പിട്ടിരിക്കുന്നു

പിടുകുറ്റു നെഞ്ചയിൽ പൊൽസുഖമാ യു
മൊച്ച മിടാമെയും വയ്ക്കും പദമതിൽ

വെള്ളവെണ്ണ നല്ലുകൊണ്ടതിൻമദ്ധ്യത്തി
മുറ്റത്തുതന്നെ പച്ചത്തിൽ വിവസ്വത

ഇങ്ങനെ നാൾ പാലവികാർശരീരണ
പച്ചമിഞ്ചിത്തന്ന കാഞ്ചനകൊമ്പും.

മൂന്നിപാ മുഴക്കൂർകാറ്റും മേൽമേൽ
മേന്മകൊണ്ടിടത്തു കൂടി പച്ചമേൽ

സഞ്ചിപ്പിച്ചുപോയതുപോലെ
സഞ്ചിപ്പിച്ചുപോയതുപോലെ

അംഗനാമകർമ്മസുഖമകർമ്മമേൽ
കർമ്മസുഖമകർമ്മമേൽ

സംഗമം വിഷ്ണുസംഗമമകർമ്മ
മംഗലം മേൽമേൽമേൽമേൽ

കേന്ദ്രത്തിൽ പച്ചമുറങ്ങിത്തന്ന
കേന്ദ്രത്തിൽ പച്ചമുറങ്ങിത്തന്ന

പെട്ടെന്നുതന്നെ പെട്ടെന്നുപോക
പെട്ടെന്നുതന്നെ പെട്ടെന്നുപോക

പെട്ടെന്നുതന്നെ പെട്ടെന്നുപോക
പെട്ടെന്നുതന്നെ പെട്ടെന്നുപോക

സോമം നന്നാവാൻ നന്നാവാൻ
സോമം നന്നാവാൻ നന്നാവാൻ

കേരളമാലയാളം മേൽമേൽ
കേരളമാലയാളം മേൽമേൽ

അന്തികത്തിൽമേൽമേൽ
അന്തികത്തിൽമേൽമേൽ

സപന്നകരങ്ങൾ നിറുകയിൽ ചെറുത്ത
 സന്താപമാർന്നുകനിഞ്ഞിന്നീടിനാർ
 കറണിപെത്തിയിട്ട് കഴിഞ്ഞാർ മനം
 നീറ യിളകും ചുട്ടൊന്നായിപ്പിവാൻ
 മാറ്റകർക്കെങ്ങിയും മൊന്നു കർവീര പഴി
 യാറ്റുപെൽ കണ്ണിപ്പൊഴിയാൻ കെട്ടുപൊഴി

പിന്നെയുപുല്ലുയുറങ്ങും പൂിയനൊ
 യുന്നിളവരമ മിതു മുൻമുഖകരം
 താനുൻ കണ്ടുകൈകൊഴുക്കു മൂന്നിൻ
 മൂന്നുപു മുങ്ങിനാൽ ചുട്ടൻകഴി
 സ്തന്നിളമൊന്നിടംകൊഴുപ്പിനാർ
 മെഴു കെട്ടുപെൻകാർ കർവീരന
 പൊന്നിളമൊന്നിടംകൊഴുപ്പിനാർ
 മെഴു കെട്ടുപെൻകാർ കർവീരന

നോക്കുകയെന്നൊക്കും ഞാനുടയകൃ
 വാമെ ചുട്ടൻമെട്ടുപിന്നെ നമുക്ക് പാർക്കാ
 ഇരവിധംകൊന്നുൻകീനസപകുകേട്ട
 മേവ നമിഞ്ഞു മെട്ടിച്ചിതു സത 100

ചുട്ടൻപ്രിതമമകേഴുന നീയഴ
 പെണ്ണുകൊണ്ടുവന്നുപൊക്കു കല്ലമേ
 ഞന്നെവിതൊതുമിട്ടുപിന്നുംമേവി
 തമ്പരിമേവനംകാണുതുടന്നിതു

ചുട്ടൻപ്രാണസാരമി ചെന്തസുഖമേ' യെന്റെ
 തമ്പരാനെകല്ലമെട്ടുരമ ചയ' വുത്താൻ

ചെന്നിപ്പനത്തൊഴുത്തീട്ടു ചിന്തല്ലായ്മി
 പിന്നാത്തത്തിന്റെ നാലാമൊന്നു ചിന്തപോം
 ചെന്നത്തൊഴുത്തുകൊൾവിൻ ഹാ! ജനങ്ങളെ
 യെന്നമ്മൊഴികെട്ടുത്തൊടയാൻ
 നൂക്കുംതട്ടുത്തുനിന്നൊൻകഴിഞ്ഞിപ്പുചെ-
 ന്നൊൾക്കൊൻമയമയ് മടങ്ങിയെല്ലാപുതം
 ഏന്നതുകൊണ്ടുനർപാപംവിവരയായ്
 വന്നതാപത്തൊടെ ചാവിട്ടുകൊണ്ടൊൻ
 ഏന്നല്ലയല്ലുനറനനെക്കൊണ്ടുകൊൽ
 ചെന്നുകൊണ്ടുവിടിക്കയുംചെയ്യത്താൻ
 മൽക്കരപാപംകഴുത്തൽപിണഞ്ഞതി
 ചുണ്ണുനൊറവൻകൊന്നുകുമ്മിയാൻ
 ചാതിവല്ലുവൻകല്ലിപ്പുകൊണ്ടൊ
 നെത്തുംകുമ്മിയാതമൽനിയൻകൈകളാൽ
 തമ്മിചിപ്പുണ്ണമിടത്തുപിടയുമാ
 വന്നുമാവാപ്പുട്ടു തൽമണ്ണത്തൻതമ
 ചൊക്കിക്കുമ്മിയാൻ ചിറ്റമാവുഗ്രായ്
 മൂക്കരയിട്ടുമ്മിയാട്ടുനടന്നുപോയ്
 സതപരംചെന്നുഴിവാതൽരല്ലിക്കക
 തെത്തുംകുമ്മിയാൻചിറ്റമാവുഗ്രായ്
 ചാത്തുചെന്നുഴിയുമ്മിയാട്ടുനടന്നുപോയ്
 ചാത്തുനൻമിറ്റികളുൽ നന്നുമാത്തുകൈ,
 പിന്നെഞ്ചുളവതപതികളുംനാവുപേർ
 മിന്നുന്നതിവൃത്തേകൃത്യമുണ്ടവർ

ഉന്നമമേതദിഹമതഃ വിദ്മു
 മന്നിഷ്ഠപരിവാരമോടുമെഴുന്നെട്ടി
 ജ്ഞാനമുദൈനഗംഗാണിമെതുതന്നതു
 മന്നോമ സുധപരയിൽകൊടിക്കൂറ
 യൊന്നിളകിബ്ബൂവ ധരദുവീഴ്നാനും
 ഞ്ഞാസ്സദേവകമദിസമാനന്തരം
 ദൈവാന്ദിപ്യവകാകയുയന്തദൻ
 ഞ്ഞൊന്നവല്ലുറ്റി പപരന്തരമിഹാനതും
 കണ്ടിതുണ്ടാനൊക്കിക്കൂറയ രാമധ
 ത്വമുണ്ടൊരിയവയ മ്പൈവൻകന്യവനാൽ
 മേണരമൈകന്യപിൻകാന്തി വിത്തുണ
 ഞ്ഞിക്യവണ്ഡങ്ങൾ മേൽക്കുടും തുണി
 കൽകിരണാവയയ ശ്വിഷ്ടിച്ഛിച്ഛി
 ഭുവ്വപ്രമാണവാക്യങ്ങൾ മാനീടുന്നു,
 റ്വപ്യപർകാമവാത്യപീശിച്ചുത
 ഞ്ഞാന്നിമൻപാറംകൊടിക്കൂറയിൽ
 മ്യിപംസ്സദൈയാൻ ഞ്ഞൊന്നു
 ള്ലംപ്രദോഭുതം സാദിപ്പുവമരേഹാ
 ഞ്ഞാസ്സദൈവയവിദൈവകാശന്തിൽ
 നിഃസാമവു മൃപെസ്സുവ് വിത്രമായ്
 ഞ്ഞാസ്സാൻനിരങ്ങൾ നാം കാഞ്ചേ
 ള്ലിച്ഛാതിമുളെ പുച്ഛങ്ങൾ മൊന്നപും
 ശോകനമല്ലാ പ്രിയേയിതെസ്സാംപിന്നെ
 നീയമേവേനതെന്തിനാകോമമേ

ഘനംഗോപാതിയിൽ ജീവനാണിച്ഛി
തന്നാരിമാർമണിചൊല്ലിനാടം പന്നയും
അപ്രിയമല്ലിവിടംവരെ സമ്പന്നി
തപ്പുറമല്ലായയകരം കേൾക്കുക

കോവ്വവവയത്തൊട്ടനത്തുകൾക്കായി
'കാമമയ്യ' 'കാമമ' എന്നെത്തുവന്നുകേൾ
പിന്നെത്തന്നാമതായ് നിന്നിരുമനിയെ
യുന്നിത്ത'രിത്തന്നാൻതല്ലയിഷ്ണാനാക്കവേ
കാണായ്കുകവയംപട്ടിക കണ്ടയും
ചെന്നാൻവല്ലവും താത്രമീമെന്നാമൽ
കണ്ണിമാനിന്നിന്നുമാനിയയെ പ്പാഴ്കൾ
തന്നെപ്പുണ്ണ തന്നെത്തന്നുചെയ്തന്നാൻ
പ്രാണപ്രദംനിന്നുവാംനല്ലകംകാണാതെ
കാണാതെതരം ചൊല്ലുവാൻ ശമതയായ് പരം
നിന്നിരുമനിയെ പ്പാതെതൻരീതികം
നിന്നിരുമനികാണാൻതെത്തന്നും

നാമതാന്നാൻമന്നാപ്പാലംതന്നിന്നെൻത
ബന്ധുക്കളുടെതൻതാലം മൂലമെന്നേ
നിന്നിരുമനിയെക്കണ്ടാത്തുതന്നെൻത
തന്നതംഗംവിന്നയുമാനൂ നിന്നയിൽ
പിന്നെയുംതെളിയുന്നനിന്നവതന്നാൻ
പിന്നെയുംതന്നിന്നാലുമ്മാതന്നു

സമ്പന്നംകാണായ്കുന്നതന്നെത്തന്നിട്ടന്ന
മുത്തന്നിക്കല്ലുപ്പുറമതൻതാമകൾ

ന്നന്ന

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

കിഞ്ചിതകാഴ്ചയാദയങ്ങനമോരേനി
 മദ്ധ്യേതുഷ്കരവിദ്യീണവതുംപിന്നമോ
 പത്ഥിവിതിങ്ങൊരുപാമ്പായതൂതന്നെ
 കൊത്തുവാൻചീറിയിൽക്കാനതുംകണ്ടുണ്ടാൻ
 പിന്നെയെൻപാലശേഷംകാമേയുമി
 മന്നമടിവതും കൈവച്ചുണ്ടുദേ
 ചിന്നമായ്താഴെവീഴുന്നതുംപൂമാല
 യെന്നണിയിത്തൽ മേൽവാടിയിട്ടു
 കണ്ടായിചിന്നതുമല്ലകഴും! പൂയ
 പ്രാണശേഷകണ്ടു നമ്മൾ ശ്രീശ്രീ
 മേണാണനായമണിക്കിടലാൻ ഭൂമിയിൽ
 താണമറഞ്ഞുപോകാനതുമാത്രമൊൻ
 അദ്യം മതി, മൃതികൃഷ്ണീയും സപായം
 ക്വിരും ചങ്ങരനും മാത്രമുണ്ടിട്ടു
 മല്ലാഴ്ച വാണവൻ മൃഗനരകൊന്നുടൻ
 കൈമുട്ടി, മൃഗനന്ദി, നരമുട്ടി പൂമു
 ഞ്ചരമകമെമുൻമചാന്നകൊടിക്കര
 കാർനിൽ പതിക്കുവു ചെയ്തു തുടർക്കുണം
 പിന്നെയും കേൾക്കുട പാതിതങ്ങിയ
 സന്നിധിയിൽ 'കാമ'മെന്നശബ്ദവും
 സ്സുഷ്ടമുതുകമിന്നൻതൊന്നശ്രീ
 കണ്ഠകവവിധിമു മൃഗണിത പ്പാഴം
 ഞ്ചതായിരിക്കുമിതിൻപൊരേണുരര
 ചിത്തയാവെൻകരൾക്കൊമ്പുകായ്മിട്ടു

എന്നിനല്ലെങ്കിലിസ്സുംശയമിന്നായും
അന്തമുത്തതിനിലെന്നാമിനിൻപൊരുൾ

അല്ലെങ്കിലായകിമും കഷ്ടമായെൻ
വല്ലഭനെന്നെവെടിഞ്ഞുപൊന്നൊരും

അഹായിത്തല്ലെങ്കിലെൻപ്രാപ്താവക
ദേഹപ്രദയാഗമാസന്നമാനയാനും

എന്നൊഴയാൽകരഞ്ഞൊരുപ്രിയയുടെ
ഖിന്നമാനനംപാശുരൂപാനയ

സന്താപമുള്ളവെയാതും സ്വപ്നമാന
ചന്തമയ്ക്കെന്നസ്മരണമെല്ലെച്ചിന്ദാൻ

മെന്താമരയിൽ കത്തിവന്നതിൽ
മന്തമരൾമെപൊഴിഞ്ഞുമാനം

എന്നിട്ടുണ്ടല്ലിന്നാനന്ദമോക്ഷമേ
തൊന്നുകൊണ്ടുംനിയമതൊത്തൻപ്രിയരമേ

സ്വപ്നമനുഷ്ഠിക്കാതവക മാനസ
വിരമമെപ്പോസായ മണമയ്ക്കുവേ

സത്യമെന്തൊത്തതിൽമീരിയെത്തന്നു
കൃത്യമല്ലൊക്കിപിടിക്കേണം മരണമീ

അല്ലെങ്കിൽമർത്യന്നനന്ദമെല്ലമം
വല്ലഭമത്ഥമുണ്ടാവംകിനാവല്ല

എന്നാമുനെന്തിനകാണാൻ കരയുന്ത
വന്നെത്തുമെല്ലമെകുന്നാൽമടയുമാ

മേഗലമാനസം! തിൻകിനാവിൽ ഭാവി
സംഗതിവല്ലഭംകാൻനിഴലിമേയാം

മല്ലംഘ്രയമിങ്ങതൃണമായിനി
 യൊഴും പാസുപരാശസ്തുതുരേമതുവാഃ
 മുടിയിരിങ്ങുന്നകൂട്ടിനെയംബരം
 മുഴിപ്പുറക്കിമുപകമ്പിമറക്കുമാ
 അയ്യോസ്വമങ്ങനെയുക്കുബന്ധംപ്രിയ
 മിനമായ്ഘോമക്കേന്നാക്കൊമാ കീഴ്
 നിഷിണ്ണനായൊരുപുത്താൻനിന്നെയും
 സർവ്വസങ്ങളെയുംസന്തുതിച്ചുപോയ്
 ഭൃംഗമാംഘ്രശമാകന്നാടുപിഷ്പപയം
 തിവാണമാർജ്ജിങ്ങനന്നവയ്യക
 ലോകത്തിനൊക്കെയുതുമുവമുണ്ടാക
 പകൊന്നുമാഗ്യാമന്താ-ചിതപർവതമാർ
 ശോകവുംഘ്രശമുരേത്രയാന്നാമുക
 താകൃതകൃത്യമയംതിഷ്ണിസ്സാരമാം
 പിന്നെയന്നിവാണാമുന്മൃഷ്ടിപിപി
 കൈന്നപോൽകാടന്തനിന.മുണ്ടാമല്ലോ
 എന്നുണ്ടെത്തമരമ.കയാവതു
 ലന്തേനിയങ്ങളുതല്ലാവിശേഷിച്ചും
 എന്തല്ലമിക്കവാറുംനിതരായ്ത്തന്ന
 യന്നുത്താൻസർഗതിദാദിമാഴ്കന്നും
 സുന്ദരിതീയും സുഖപുക്കുറ്റാനന്ത്യ
 മെന്നതോത്താണിനിക്കാധിമേരുത്തു
 അല്ലെങ്കിലുംലോകമേധിദാണിതിൽ
 വല്ലതുംതിന്മയമുള്ളതോവല്ലതേ

നല്ലഭാഗ്യങ്ങളെല്ലാവിടെത്തന്നെ, വരും
വല്ലാത്തതൊന്നുമില്ലാതെപിന്നെവിടെയും
കാറ്റിൻകൊമ്പിനെത്തന്നെയും കേവലം
കാറ്റിൻപ്രവാഹംകണക്കായുംജീവിക്കും

മുറ്റവും ശീശ്മയെപ്പോലെയിരിക്കട്ടെ
മാനവമനുഷ്യബുദ്ധിമുട്ടിടത്തു

നേരമെത്രയുംവെളിച്ചംപിടിച്ചുപോയ
പാശ്ചാത്യമതംനന്നെയുംതിന്മയും

മാതൃഭാഷാകാവ്യംമേൽക്കരുത്തിയ
മന്നാപനമെന്താർവരുന്നവർമേൽ

നാനാമതംപാശ്ചാത്യമെന്നതെന്നയാ
മെന്നാമതമെന്തെന്തൊന്നുമില്ലാതെയെന്നായ്വരും

മാനസമാവാദം സൗഖ്യവും ദുഃഖവും
മാനവന്മാർമുഖമൊന്നുമാനമാം

ആനന്ദകരംപ്രിയേയമിടേതാർമാപത്തി
മേൽക്കുന്നിന്നീടുക-നിന്നെന്തൊന്നുമില്ലാതെ

മാനവമതംമുഖമെന്തെന്നിരിക്കട്ടെ
മുറ്റവുംകൊടിയെയുംതിന്മയും

മെല്ലെപ്പൻപീടുന്നപ്രിയേയാവമാംപ്രേമ
മെല്ലെപ്പൻപോഴുമുണ്ടെന്നിങ്ങുചെരിയിൽ

സുഖമെന്നുചിന്താനൊക്കെയാൽമുട്ടേ
സുഖമെന്നാൽകൃഷ്ണനിയാകയാലുമേ

ഇല്ലെന്നതെന്തിന്മെന്നുമറിവീട
സുഖമെന്നാൽമേൽക്കയാൽമറ്റൊരുമേ

നിർവേദമർദ്ദപ്രമനീസ്മൃതികാമനായ്
ശങ്കാത്ഥിയാമവാധാവനായ

തിരുവാബ് ജന്മതയകതാമഖിണ്ടുജാൻ
പുണ്യനംചെയ്തിന്നിതംശംസിച്ചീടുനീ.

സപാത്തവിശ്വാസമേകാൻ സ്നേഹികൾക്കുമേദോ
സപാത്തനമിച്ഛിക്കുമെല്ലാമിച്ഛനാൻ-

ചെന്തച്ചിർ മേനീപാടുന്നു ഗോമരസ
ചിന്തവെടിഞ്ഞ സമീയുനേർട്ടുക

അനികുണ്ടിരുകിരുന്ന ഞാൻ നാണായ
നന്തരംഗേശപരീ സ്മയിച്ചുകൊള്ളുപൻ

ഏന്നായർചെയ്തുശ്ശവാമയാമാർട്ടമാ
മന്നായകതൻമുദ്രവാം കവിൾക്കെടം

ഒന്നുവിഞ്ഞുമാകുന്നാൻ തിതാദി
യെന്നല്ലമേദാൻ കോത്തയയാത്തിയാ

ലാകവമാം വിരികാരിലണച്ചൊന്ന
ലോകൈകകാണുസിസ്മൃതഴകിനാൻ

ശാന്തമായ്ദേവിയും കണ്ണീരൊഴുംമിഴി
പ്രാണങ്ങൾ വൃട്ടിപ്പറന്നിനാർ ചിന്തയാൽ

ശ്ലാഘമാം ചിന്തതളിർതളൻചെയി
കാന്തവചനാമൃതങ്ങൾ കട്ടൻമേ.

പിണയംനിട്ടയിൽവെൺകൊടിയാളതി
പിണയയോടിയന്നാർ നെടുവീണ്പുവർ

സന്നതമാധി സമയമെന്നമ്മൊഴി
അന്നവീണ്ടും കേഴി കേഴുന്നമാതിരി

ആത്മഭിദ്യാജ്ഞവെളിസ്ഥലമരദാശൈഖയാൻ
 ചാരുനീരേകമമന്നോർത്തവയിൽതന്നെ
 വാഴവനൈന്ദ്രമൃ മർദ്ദഗ്ഗലൈരൂഷ്യം
 ഭക്തകളെത്താനിങ്ങങ്ങൊക്കീടുപൻ
 പാവങ്ങളായ പരയത്ഭുജാന
 ചീവരംചുറ്റിനട്ടു നരയിൽത്താൻ,
 ക്കാച്ചും വിശപ്പുടക്കാൻപെറ്റും ചെമ്പിച്ച
 താച്ചോരകരയോ വല്ലതുമാകീടും
 നീളവെവുരിൽനടന്നുകൈനീട്ടിന
 ദ്വാമുകൾ ചിച്ഛയിടുന്നതെറ്റുണ്ണുപൻ,
 വല്ലാത്തവന്മൃയോ വെയിരോപാക
 മല്ലൽചേരിൽ തങ്ങുപൻ മലങ്കാദിന്റെ
 യുദ്ധിൽവെട്ടിച്ചമോത്തുഹകച്ചോ
 വള്ളിങ്ങടിച്ചുകല്ലോ ചെന്ത പുഷ്പനാൻ,
 ഏന്തവെണാരെയശ്ചമ്യം സഫിക്കുവാൻ
 സന്നദ്ധനാകുന്നു ഞാനെന്റെയീശ്വരം
 ഐനരം ജന്തകുഞ്ഞുളവെട്ടാൻ
 ലിനമാംവരാകത്തിന്ദ്രാസരകേകീൻ
 അല്ലമിമിങ്ങയൊങ്ങോരുനീങ്ങോപാ
 കിദ്യാതുഴന്നതിരിയുമാരമാക്കളെ
 ഐദ്യാം നീതച്ചുഖിവും അപവുരാൻ
 വല്ലാതെയാനകക്കാമ്പുകായുന്നിതേ.
 വല്ലവിനയുചിക്യാഗമവക്കോരു
 യല്ലമാറ്റം നെളിറ്റാരുതകീടുകിൽ

ഇല്ലവും താഴ്ന്നുവരമന്തൻ സുഖങ്ങളും
പുല്ലിവും തുച്ഛമെന്നായ് ബാഹ്യം കൃഷിക്കവൻ.

കൃത്യവാക്യകൃപാശാഗാഭിഭുഖങ്ങളീ
മന്ത്രപ്രവാഹമൊഴിഞ്ഞുകൊന്നൊഴ്ന്നുയാൽ

മുക്തമനോയദൃഢം നമിതേയ
സന്തമതമജ്ജി കർമ്മിച്ഛിപ്ലവൻ

അല്ലഭവാശാധനംകൊണ്ടുപിന്നാൽ
തിഷ്ഠമമകിടന്നു കാമമമനംവഞ്ച.

മന്ത്രനൈമന്ത്രനല്ലാതീമം അതിൽനി
ന്നുയർപ്പാൻ മറെരാമന്തരങ്ങളെ യ്വരാ

പ്രദമിവും കഴിയും കുറഞ്ഞുതമാ
നൂറ്റിയുവമരയ്ക്കുണ്ടാകിയാം വിട്ടുപുഴ

കൂടും കര കണ്ടിടാണൊരിപ്പുംസവാഴ
രാധിയിൽ പൊങ്ങിമുട്ടി പിന്തിട്ടുവോർ

മുന്യകഴിഞ്ഞതും പിന്യവജനതു
ഭവനൊഴിടകറിഞ്ഞെന്നു വന്നിടാം

വമ്പിച്ചു മരുമംണമകൃഷ്ണിന്റെ
ഇന്ദ്രം തമയുമവരുമോരാദ്രവം

എല്ലാറ്റിനുംമുഖമണവായകിൽയിന്ന
മെല്ലെപ്പുഴവായ് പരവയായ് പാവായ്

ദീതായ് മൂഗായ് കൂമണ മന്ത്രിനായ്
പായയാനായ് ദേവതായ് സ്വയമങ്ങയെ

പൊങ്ങിയൊടുവിൽ മഹേശതായ പിറന്നതു
ദിശോട്ടി താഴന്നു മീവിയങ്ങയരെ

ഒന്ന

ശ്രീബൃഹദഗീത

കേന്ദ്രമിദ്വൈകത ഇടനീയുടവായ
ചഞ്ചലചുറ്റുന്ന സംസാരചക്രത്തിൽ

ഇങ്ങനെയൊരാൾക്കുമാത്രന്നുണ്ടതു
സംഗതമെന്നുതന്നെക്കേതാനീട്ടു നമു

അകയാൽജന്തുക്കളൊക്കെയുമാർക്കുകി
മേകാൻപ്രയാസമൊരാളോടൊന്നു

മോക്ഷത്തിനിന്നീ പേ ദുഃഖ പു മന്ത്യാലി
മേകുന്നൊഴിക്കിലെല്ലാർക്കുമൊഴിഞ്ഞുപോ

ജന്മജന്മാന്തര സമചക്രം മര
നാനിമ്മരണമുൾക്കൊണ്ടും മൃതിയിലൊപ്പം

നമ്മുടെയാർക്കും തന്നെപോലെ മരണമെ
കഴുകിയാൽ കല്പിതമെന്തെങ്കിലിയെന്നു

പാരിവീര്യമെന്നാണതും ക്ഷാമരശ്രീനന്ദൻ
മോക്ഷമെന്തെന്നു നല്ലൊരുപ്രശ്നം മൃതി

മെന്തെന്നു ചാക്കിപ്പൊലൊന്നൊരുപ്രശ്നം
ശ്രീനന്ദനെപ്പോലു വിചാരിച്ചാൽമരണം

കിഷ്കിന്ദ്രമർത്ത്യമേകൻശ്രീമതിമി
യല്ലൊന്നെന്നും നിവൃത്തികളൊന്നൊന്നു

നല്ലമെന്തെന്നു മരണമെന്നു ചാക്കി
വല്ലൊന്നുതന്നെമേകുന്നെന്നിടാനും

എത്രയൊക്കുമെങ്കിലുമതു നാശിയിൽ
മിത്തമെന്തെന്നുതന്നെക്കൊണ്ടും

എത്രയൊക്കെമിത്തം കല്പിതമെന്നൊ
ചത്തുമിരിക്കാനെന്നല്ലൊന്നൊന്നിയിൽ

ശ്രദ്ധിച്ചുകഴിവാമരമോകടഞ്ഞതി
 കണ്ടിച്ചതുപന്നനയാമോകബുധിമാൻ
 വല്ലാത്തവെനാനാസ്തർവോപവവിശേഷവോ
 ശ്രദ്ധായ് പ്പൊഴുംഭേദമെന്നിജന്തുക്കളെ
 തെല്ലുംകരുണമുടാതെകടിച്ചുകി
 നെല്ലാഭവുനരർ വാണിരിക്കാം ചിരം
 ചല്ലായ് വല്ലനുകിടന്നുള്ളചായ്മയും
 നെല്ലുവരുകമഴുതുവിതച്ചുതൻ
 നല്ലധാന്യംകൊണ്ടു നേരിൻമോദരാജ
 കല്യാണബുധിചമച്ചുതൊട്ടുപിവാം
 ഭൂമിയിലെത്രയോകാമമിമാനവ
 ശ്രമകർവോപവയുഴരിനന്നിട്ടു
 നാമോതിട്ടുംഭാഷരചാനതം പിന്നെയും
 നാമസിച്ഛിദ്രൈതഴതിയതാമോരാൾ
 ഘൃണിതനചാല്യനമർച്ചാനിനൃശിയിൽ
 സ്വന്തമായ് തീന്നൊരന്തഹൃദമമുജ്ജ
 സന്തതംപേവരിചേയ്ക്കുതെകീവുരമാജ
 മിത്തകർകണ്ടുപിടിച്ചുള്ളതല്ലാതെ
 നിശ്ചയമോകയാൽസംസാരബന്ധവും
 വിച്ഛിന്നമാകുമോജ്ഞനെന്ദയനാശാൽ
 ദുഃഖങ്ങളെല്ലാമകന്നുപോകതര ന
 ഭൂപ്രദാംതികല്ലുനിയുംവരംനിണ്ണയം
 ഇത്രമഹത്തായകൃത്യത്തിന്മോർകി
 മന്യുജ്ഞനെനാരാൾതന്മന്യുനിയണം

൭൮

ശ്രീബൃഹച്ഛിതം

മോഹ്യം മോഹാത്മ്യം ചാപരകാർത്തി
 യോഗ്യനായാമോഗ്യവാനാത്സമൃദ്ധനാത്
 ഗന്ധനാത് മന്ത്രൈരപ്യദാനം ചൈത്യവാനർ
 തന്നെ ജനിച്ചവൻ വേണമെന്നല്ല വൻ
 രാജാധികാരനാഥൻ ശക്തിയാണനാര
 വ്യാജനേക്കാധിധിയായു മിരിക്കണം
 യീണകാലം ഭൂമിത്വാണിനിബ്ബം മോഹാജ്ഞ
 വേണമെന്നിപ്പവൻ പൊരാമിരമതി

സാമൃദ്ധിശയശതം തരുന്നിന്ദ്രിയാ
 സാരം സീച്ചുവനാകിപ്പോരതാൻ
 മോഹജ്ഞമോതയെ വേദനാജ്ഞൻ
 മോഹജ്ഞിമൃത്യുവാണമറിനതകേവേദൻ
 സീമയേറ്റരാജപിണ്ഡവാരാശിയിൽ
 കാമദാഹം ശമിക്കാഞ്ഞെന്തിന്ദ്രിയാ വൻ

വേണമെന്നവനല്ലാതെ വെറും നാശം
 കേണമെന്തെന്നു മുതുമുതിപ്പോരതാൻ

നല്ലതും നീയതുമായും വന്നിങ്ങനെയ്താ
 കല്ലാമഹത്വമേളിച്ചു മാനസ്യശ്രീ-

ബ്രഹ്മാസമന്തവനാത്, മഹാമിച്ഛീകൃകിൽ
 ദർശ്യമവസ്തുക്കളു മിച്ഛം കേവലതാൻ

ബ്രഹ്മദിനാനന്ദം മോഹ്യവൃന്ദനാത്
 കർമ്മനാത് ഭീതാനകമ്പം പാഞ്ഞുപാഞ്ഞ
 യല്ലമോകാത്തവനാത് സപയമെന്നൊടു
 തുല്യനായാത്തതങ്ങനെയല്ലാദവങ്ങളു

ഞാനുഭവമതമർത്ഥം നന്നമല്ല
യുനമെന്തിനെയൊന്നും ചിട്ടിപ്പിച്ചുപോക

ഞാനമിതുപോലെയാഗ്രഹം സമുദ്രാഭി
നാനാവിഭവസംപൂർണ്ണനായുപോക

കാണുന്നതൊന്നുതാൻ കണ്ടുപിടുകയാൽ
താണുപോകാതെയും സമ്പന്നങ്ങളും

വിദ്യപോലീറ്റുപോലി വീടാണുപോകയാൽ
കിട്ടുന്നതില്ലാത്തസന്ദേഹമെടുക്ക

കാവമിനിക്കുള്ളയ, മിന്നുതാൻ കേൾക്കുക
പേരതുടങ്ങിയസ്തിമിതയെ നോക്കി

മാധീനമെന്നാകുമ്പോൾ ധർമ്മത്തിനർത്ഥം
മുഖയിലെക്കാൽകറഞ്ഞുപിന്നീടിയും

മറ്റൊരാൾക്കുസന്നദ്ധൻ കണ്ടുപിടിച്ചു
മറ്റൊരാൾക്കു കണ്ടുപിടിച്ചു യത്നമാ-

നന്നമെന്നതയകിട്ടുന്നമെങ്ങുകിട്ടും സുഖി
മെന്നമെന്നതയകിട്ടുന്നമെങ്ങുകിട്ടും

കണ്ടുകരസ്ഥമാക്കിപ്പോന്നുപനാനി
കണ്ടുതന്നെയെന്നിരിക്കാൻതന്നെ പോകവൻ

ഏതുപ്രകാരമെടുക്കുവാനുണ്ടു
അതന്നുപറഞ്ഞു യാമം സന്ദർശനം

ഇവയ്ക്കിടയും പ്രേമിയും നരകങ്ങളും
മുഖമസംസാരമേഖലം വാഹിക്കുന്ന

സന്ദർശനങ്ങൾക്കുമെന്തെന്നാകൊണ്ടു
തിന്യാണമാലം വരണമതുതൊ

കേരളീച്ചരവാകരോദഗാ പെടിഞ്ഞിങ്ങയ
യാശീച്ചുനിവാണതപ്യനമരണകീവു

കീട്ടിമെനിക്കുനാൻ മേമാരനാം ഉച്ഛൃവെ
യൊളിമേ കൂസാതെ മതശ്ശുരയിച്ചിപ്പം

വന്നിടനങ്ങളി പൻ താരങ്ങളായ് ഗ്ലോവിൽ
യിന്നുവിളിക്കുന്ന വാതവവസ്തുക്കം

കിന്നയാംവിശ്വപംഭരമുഖമെല്ലുന്ന
യിന്നിപ്പും ന നന്ദാമുനിക്കീപ്പും മിനിരാൽ
ഇന്നുതെ ന്നകൈവെടിഞ്ഞീടുന്നു യെവേന
സന്നദ്ധമോദഗാ പുനകം ന്നയിച്ചാപ്യം

സപ്തസ്ഥിനാ സന്നദ്ധം വിഭവങ്ങളും
വല്ലാതിയാണുമാറ്റമോദഗാപുനങ്ങളും

രജ്യമായ് വ സ്മൃതാത്പിശ്ശുരമാമപു
മിമ്മരണോദഗാ മനമനു രംചുടിയും

മുല്ലാററിനേ പു പെടികീപ്പുംകൈപിഴി
തെല്ലാപെ പ പ നമതാങ്ങാ താൽകിൽ

വല്ലാമേ മേയി യാദതാധമേ തി ന്നര-
കൃഷ്ടികളുടന പ പു മന്ദാൻ പിടുന്ന മേ,

ഐനല്ലകാമൻ നാ ദിഞ്ഞുപോകുന്നുങ്ങാ
തിന്നുതിൻ നമസുമദായിനങ്ങുൾക്കൊഴും

പ്രേമമോപുച്ഛം തയിവാദ്യംപുറങ്ങാ
കോമനമെട്ടം കിടാ പിന്നത്തരുന്നയും

മുറുമുറുമാത പെടിൻ ന്നമുഖം
മെറുമുറുക്കണ നന്നമുഖാതെകീവു

പാർത്താൻപിരിയുകുപാണനയരക്തമെ
 തോറുത്തുത്താൻകാത്താക്കന്നിപ്പുതുവര.
 ആയാസമാനങ്ങൾ മർദ്ദനമുഗ്രനിയംതൻ
 പ്രേമസ്ഥിരമറ്റുള്ളുപ്രയാസത്താലൊപ്പമേ
 നീയുചിട്ടെക്കുമുഖ്യംയമ്പിപ്പതാ
 മാധവനാർത്തശോസമാനരൂപാകമുണ്ടാൻ
 എൻപ്രിയേ! നദി ശരശാശിയാപൈതലപി
 യെൻപ്രിയമേന്നമാതാ! നദാപ്രമുഖമേ
 ഇപ്രാർത്ഥിനിയുണ്ടാൻ വിചയാഗ്രഥ
 യദ്യകാലംപൊറുത്തീടുവതെല്ലാതം,
 മലകത്തിൽനിന്നീയാവില്ലയാമുഖ്യം
 ഭാകെനീശിഖനാശമുട്ടുമതിച്ചുഴാ
 ഏകദന്തയൻമാറ്റം വെച്ചിത്താക്കുക
 ശോകമകന്നുവെം വാമദോർത്തിൻ
 എല്ലാംതീങ്ങുപിച്ചുറച്ചുകഴിഞ്ഞാ
 നില്ലിനിമാററശിതാ നന്ദകാശ്ശുതം
 കവ്യനാംമഞ്ജുനൻറവീളനന്ദാശിത
 വല്ലഭമവമുദമമാകെനാനാശിതയാ
 ചൊല്ലെഴുത്തേസാമമുക്കുസാധിച്ചുകൊ
 മല്ലാതെയൊക്കുമെമ്പിവാശ്ശുത്താൻ
 എൻ ശോധിച്ചുചെയ്തൻ ശയ്യയിൽ
 നിന്നു മനുസമാതിതാഴത്തരങ്ങിയാൻ
 കന്നുതാക്കീടിനാൻ പാപനയം മേയിതെ
 യെന്നിട്ടുതൽപാലംതമ്മങ്ങർ കൈകളാൻ

ഉരോരാജകൈകവൻ പിടിച്ചുകൻ
 യെരറിയിൽ ചെർത്തു നമസ്സുഴിച്ചിടനാൻ
 ഇരറിനറുകണ്ണീർ പെരിയൊമ്പലപ്പുഴും
 മുനറും പമ്പം തുടങ്ങിയൊന്നും പാശ്ചാത്യം
 പൂട്ടിമുഴുത്തു നീപൊല്ലവത്തിന്റെ
 മൊഴികൾപോലീമാതാമം പ്രിയയുടെ
 മോഹനനന്ദനത്രങ്ങളുപൻ മുഖാംബുഴും
 സ്നേഹമീമൻ പത്തു പീഠവും കഴങ്ങിനാൻ
 കൈപ്പുറംപരിപ്പുകൾ പറ്റി നായു നായുപൻ
 നിശ്ചിന്നസന്നാഹമാൻ കിരൈക്കകളു
 ത്തൻതിയാൽ മോശന നമ്പിയിൽ വിശ്വരത
 മേച്ചത്തുരകീഴെ താങ്ങു മരപ്പുന്നടിവച്ചു
 മേവിയുറങ്ങുമാലപെയ മുന്നുരു
 മേവായയം പാൽ വെച്ചു പച്ചീടിനാൻ
 അന്നുദമകിയൊഴിപ്രിയാശയ്യുറയ
 തൊതിനിസംപർത്തിക്ക മിറുവു നമ്പുരേമ,
 ഘോരമർമെച്ചുരനേപിനകോഴിപോയ്
 ചെമ്പാൽമനായരൻയാകവോച്ചു പും
 കന്നകുടിമേവിനയ്യുരനേകിനാൻ
 നിന്നാൻമരം മടുത്തു പൊന്നീടിനാൻ
 മണിയുമുള്ള മേിത്തും കൂപാകര
 നിന്നുരനപോയ് മുന്നുവഴിമടങ്ങിനാൻ
 അത്രയാകർമ്മകംമേവിതൻനനുചോട്ട
 മേറ്റുലതമാണവമർപ്പം ചേച്ചമവു

ചന്തമിയനശതതുതകരിശീക
 ദിന്തുരകായവേദനമനംശിശിരവും
 ഇങ്ങനമാറിമാരിടേദാതുതു ൪ ഉിൽ
 കംഗിയിൽ പുത്തുതളിത്തുഫലഭരം
 കിടിയും വൃക്കങ്ങൾ നല്ലൂന്നുവാദിയും
 മണിയുമകർപൊഴിഞ്ഞുശാന്തിച്ചു
 മറ്റുനാർനിന്നിവപിന്നെ ക്കാരനേററു
 പൊഴിഞ്ഞൊഴുത്തുപിന്നിടിക്കീടാ
 കാഴ്ചകളെല്ലാമിടാകിലും കോടാടി
 മൂലപേരനാശുഭമെത്തുപിന്നിടാ
 ഘൃതാമൃതഭേദിയയ്യുംകൊട്ടി
 മേന്മമെഴുതുന്നതേപാനം മനുഷ്യനും
 മരണമേദോപമനാകുമതിശേഷമി
 കവനതിനിക്കാകിടിക്കളിയിതം തുടിയൽ
 വേണമി വീവണ്ണമെതിശേഷിയിടക്കേ
 വേണമിപേവഴയ്യാക്കയ്ക്കു നങ്കിപ്പും
 ഇങ്ങലാന നൃപനയ്യർപാഴാനതു
 കണ്ടുകൊണ്ടിങ്ങനെയൊൻ സുഖിങ്ങനതു
 മേണമകോനുള്ളകോനങ്ങളല്ലാമെനി
 കണ്ടെങ്കിപ്പും രതിയില്ലതിപൊന്നിപ്പും
 ഇങ്ങതിനാൽതോഴിമാരെസുഖമായി
 തിങ്ങർപാണീടു പിന്നിന്നുപോകനതൊൻ
 മേറനശതമിതികണ്ടുകാലത്തു നാൻ
 നാററെഴുത്തുസമസ്തംപെടിക്കുടൻ

ആകയാൽതാനായ് കൃപാനിധികണ്ഠനീർ
 ത്വകിമിഴികളുദയ്യധരം പൂട്ടി
 ആകാശരീമിയിൽ താരങ്ങളെന്നേ കി
 യേകാന്തപിന്തയിൽ മുങ്ങിനിന്നുചെന്നും
 ദയാകപാവനം തരങ്ങളെന്തിയൊര തയാ-
 പോകുന്നു മെഴു സന്തുസ്തായ് നിന്നുപോൽ
 പിന്നെ ഞയദിതിയെന്നുളളുപാദ
 സന്നിധിയൊളം കെട്ടു കയ്യുടൊപായ്
 ചെന്നുവർപ്പുര പൂക്കുന്തെന്നായ്
 മൂന്നനമുനവദംവിളിച്ചുപിരി
 ദൈവ്യദിശികൾതെമ്മമ്മി വിളികെടു
 ന്നുതെരൊന്ന കൃപാനുണണിടുന്ന
 കയ്യനാമസ്താമിദോടുമേ സമാമി
 മൊപ്പിനാൻ കാര്യം തസ്തുണദാണവാൻ

 ഐതിഹ്യോരുവെടുണോരൂപതന്ത്ര
 നിന്ദിതമകഥയിപ്പുഷ്പം ഞാനിപഞ്ചാൻ

 ബന്ധംതന്തിദു പാളു നല്ല പാൽ പാത
 ബന്ധുപുരിച്ചുതല്ലല്ലാ മഹാദൈവ

 സന്ധ്യച്ഛിനിഞ്ഞ കരുട്ടു നുകൊണ്ടെങ്ങ
 മന്ധകാകാവൃതമല്ലോ വഴികളും

 പൂണസ്മരൻമൊല്ലുമവ തൻവിരുവദി
 മൊന്നാതംകൈയോതിടാസ്തുസാരഥ

 ഇന്നുതോൻസർവ്വപരമിച്ചുപോകുന്നു
 വന്നിതുവൈവരമേൽ മൊന്നകാലംസമേ

ഇന്നിയിരട്ടുവേനന്തിൽവാഴിച്ചു
പൊന്നണിപ്പൂട്ടിയെക്കൊപ്പമിളിപ്പാലെതോൻ

ഏനമെടുവായ് ജീവദാകന്തിൻ
പിന്നതയിങ്ങയിന്ദണമുണ്ടാകയാൻ
ധന്യമാംഭാജിമനപയിച്ചു പൊകന്ന
മന്നിയെസ്സുതലുങ്ങളെപ്പാമ്പഴിഞ്ഞുമാൻ

കണ്ഠമേവമുണ്ടായ് സമമുമാക്കിപ്പ്രകം
കൊണ്ടുവന്നീടുകകാണുകക്കണ്ഠം

കുറുപ്പുമാനയെന്തയാനുജാമന
ന്നിങ്ങൽകെട്ടുമുപ്പുപായ് മറണതിമനം

കയ്യെടുത്തിന്നുരുംകമ്മുന്നിതുദാസ്യ
ദ്രവ്യമാംശാക്രമരദീപമേമേവാൻ

ശിഷ്യാരകംദീപദശികരംകുറുപ്പു
ദിഷ്യാമല്ലോമേന്ദുപാഴിയാമെന്നുപോ

പ്രാജ്ഞപരാത്രംകൊണ്ടുപുരൻസവ
രാജ്യമുറുകീഴടക്കിമ്പരീച്ചിട്ടും

പൂജ്യമാമൈകാധിപത്യധാരയിട
ൻമുഖപസപമമായസൽകീർത്തിനാട്ടിട്ടും

എന്നൊക്കെയൊല്ലാപ്രതീക്ഷ ന്നങ്ങർക്കൊക്കെ
യിന്നതെല്ലാംമറ്റു കൃതിമേവാമെവമെ

കയ്യിമിരിക്കുമിമ്പ്ദേശകെല്ലാം കള
ഞ്ഞുയ്യാപോന്നിപ്പൊട്ടുമെടുത്തിനി

പര്യുഴമ്പോരപിച്ചുതെങ്ങുപാൽമേകമയാ
വയ്യിവിചാരിപ്പുന്നിരമേകമുമാ

ഇപ്പോഴു ന നിറഞ്ഞ ഭൂഗാഢംപോലെ
പുണ്യസ്തലഭാദീപിശ്രമവതം

ഇപ്പിടയാട്ടം വിളിയാളുണതുടാതെ
കണ്ണമേഴുണ്ടുണ കാന്തംപൂകയ
ഏണാക്കെയൊങ്ങികവന്നുചാടിക്കുന്ന
കന്നിപ്പുസാരമിയൊട്ടുചെന്നാൻവിട്ടു

കിന്നി പാലാമ്പലമേതാതു പൻ തോതിങ്ങ
മാനപുഷ്പശേഖി ക്കു നന്നാക്കിപ്പും
ഏണാക്കെ ഹി മിതൊളള കൃഷീനശ്ശമാം
കന്നിടം പാലി, പൃതല്ലന്നറകനി

ഉപിതന്നെകുശലപ്രാതിനന്നാപ്പു
സന്ദേശകാശിപശ്ചിമം ഭാഷയി

നിവേദമാൻ മഹാമർദ്ദകാതിക്കുന്ന
നിപാണസ ശൃംഗലാ മിരവുണ്ടാൻ

ശൃംഗലാമർദ്ദകാശിപശ്ചിമം ക്കൃഷീനശ്ശമാം
യെഴുതുന്ന ശൃംഗലാമർദ്ദകാശി

ഹിപ്തകണത്താൻറെ ദിനമിങ്ങുതന്നെ
ചാവുനമുക്കിപ്പുന്നതാപ്പാലാമർദ്ദകാശി

ഏണിനന്നറകൃഷീനശ്ശമാം പാലാമർദ്ദകാശി
കാതകരത്തു മേകാണുപന്നിട്ടക

ഇങ്ങനെയെ നന്നുകകട്ടിനതളിർ
മങ്ങിയപ്പാലാമർദ്ദകാശി നാൻ

ഹിതകൃപാനിയെപ്പുണ്യമാംകന്നാൻ
കന്നിപ്പുസാരമിയൊട്ടുചെന്നാൻവിട്ടു

നാ

ശ്രീഖണ്ഡചരിതം

നിന്തിരുമതിരാൽസുപസുപകേണാക്കു
കരമുപുരമമരണജ്വലിമരണമരണ
സന്താപസുപരദാണകവകാണമാനി
ഖുന്തിയിട്ട്, സിയി ഷുററ പരബ്ബ് ചുപാൻ

എന്തുപായത്താൽ കരയേററു മായതു
ചിന്തിയാത്തുതു സംരംഭമുഖിതമോ

മേലേക്കു സുഖേ സുപാങ്ങമംസുഖം കാമിച്ചു
വാങ്ങും പ്രിയകയൊന്നും സ്നേഹമല്ലതാൻ

മുറ്റംകൊമ്പിലയാതിരിസ്നേഹമുറ്റംകൊണ്ടു
മിഴിപ്പവകൊണ്ടും തരണമുളച്ചുപ്രിയമരം
താനോ മറിപ്പുൻ സുപകനത്തിനെന്തല്ല
മാനമർക്കം ഹാനമർക്കമല്ല കർമ്മ

മീനത നീക്കം നചായമരാൽക്കൊണ്ടൊ
മൃതശ്വയനായ് ചേരുകും പെറ്റികയാം

മന്ദ്രമരണകൊല്ല മരണമരണമല്ലതാണു
സന്താപമരണമരണമരണമരണമരണ

മുന്തുകനായ് നിന്തി പ്രമിക്കയാംതൊൻമുതം
കണ്യാരമേ കാണ്ക മരണമരണമരണ

അത്യകരമുപകേണാചിഹീനം
പ്രമുഖമല്ലി മോന്തിട്ടു മേ. സുഖ

അന്തരമരണമർക്കമർക്കമരണമരണ
സുപകരംകൊണ്ടു മന്തിട്ടുകപോകനി,

ഇത്തരംവിർബ്ബന്ധമുപമാംവാക്കുക
മുത്തരംകോണാകെകമ്പിട്ടുസുതന.

ഉത്തരോദയനായ് വേദിയിലായത്തി
മത്തുരംഗത്തെഴുന്നേന്നതിങ്ങുവാൻ.

പിന്നെയവൻകിരമ്മിട്ടു തമഗുപിത
മിന്നണൊരോമൽവെച്ചിടുകിരണിട്ടി

പൊന്നണിക്കൊപ്പംവിരിപ്പുതന്നിയിട്ടു
സന്നദ്ധമാക്കിമഴിച്ചുവെച്ചിട്ടു

മറ്റൊന്നുകാതകംഗ ഗയിൽപൊങ്ങുന്ന
വെള്ളത്തൊഴുപാവെകേസംവൃച്ഛയാ

ഉള്ളിച്ചണഞ്ഞിരുന്നുകെട്ടി മവന
മുളിമെഴുതുകൂടാതുമ്പാകെകൊല്ലി

വന്നൊൻസപാമിതമേലമുയർ
നിന്നമുറന്നുറ്റാത്തുകണ്ടവെ

തോന്നാകവമാധുൺകൊത്തുകനിമ
വേറൊരവക്കാൽജമാരംസംവൃച്ഛി

താമരപ്പൊലിമുഴന്നതംസാമുദ്ര
സീമകൊടിക്കൊല്ലിച്ചുവെച്ചു

മീമംഗലംമിഴന്നകൂന്നുക
മുതിയിൽകണ്ടിറകൊല്ലിച്ചു

അമോദഗന്ധിനെശ്ശകാന്തകം
സപാമിതൻസന്നിധിപ്പുകനൻകൽക്കേണം

കോമളതാംകൊണ്ടിടുകൊന്നിട
ശ്രീമാതകിൻനരനിമിത്തകുടിനിന്നിട

അനവംവാമിളിട്ടിനതുകെട്ടി
അമ്മമുന്നന്നിടതാർത്തുവെല്ലതാൻ

വിണ്ണുവർപൊത്തിയിരുന്നിതപരമഭദ്ര
 കണ്ഠം ചെമ്പിയും കരപല്ലവങ്ങളാൽ
 തന്മുതാൻകൂറാൽപിടിച്ചുത്തരിതരൻ
 വന്ധിയേയും തമമമല്ലതേനിച്ചുടൻ

വെൺപ്രഭയാന്നരോമസ്തിശ്ലോകംകുഴ
 ഞ്ഞമ്പിൽതലോടിയവിഞ്ചതൾചെമ്മീന
 നില്ക്കുന്നില്ലെൻപ്രിയകാന്തകശാന്തമായ്
 നില്ക്കുന്നചന്ദ്രതൂത്താൻചൊൽപുതുതകൾക്കേന്തി,
 ഇക്കേരിയെതൻറയാത്രയ്ക്കുറ്റുതൈദംഗ്യവും
 ഭൃത്യന്തയ്യംനീയറിവുന്നതായ് വരാ,

ഓലകത്തിനറ്റുവനിവാനമാരാഞ്ഞ
 പോകുന്നുതാനെതെത്തുന്നരാത്രിയും
 ചാകമീനളീപിടിച്ചുതെത്തുന്നതും
 മോഴ്കുതമൻചിത്തംനയിക്കുംപുഴക്കുകൾ

നേരോതുപനതുകണ്ടുകിട്ടാതിനി
 പ്പോലമുഴങ്ങിത്താനിങ്ങെന്നരികനി
 ആതമപാരികിൽചെമ്മീനിക്കിട്ടു
 മൃഗസഞ്ചാരംകുതിരചെയ്കിടും

ശീതനാലയന്നവയിക്കണംനീപതം
 ചാതിതായ്മനിനക്കുംവയത്തോടുക,
 മാതവരംകൾസുരന്മാർക്കുതന്നല്ല
 മാനസകായികദുഃഖജാചങ്ങളാൽ
 ഭൂതാംപ്രാണികൾക്കെല്ലാറ്റിനുംബുദ്ധി
 വരീതമാംജീവിജാലത്തിനകൂടിയും

ദീനതതീ കീതയാണമേ കീട്ടാൻ
 നോതിത്തുടരുന്ന യഥാ നായോർത്തുനീ
 ഉത്തമരോദരതാപമാനീദവനാ-
 യാനലേഖങ്ങൾ സഹിക്കണം കാനകം
 ചൊല്ലുവനില്ലൊഴീകൃതിയിൽതന്നെയാ-
 വല്ലുപിധവം പുറപ്പെട്ടിപ്പോകണം
 അല്ലെങ്കിലിത്തുടരത്തുണർന്നുപോ-
 കില്ലില്ല പർവന്നയത്തു മരയംപാടം
 മേമേരിമെല്ലെമുതുകൾത്താൻ ഉഴിഞ്ഞു
 ചുവോലമേ പരശന്നാഞ്ഞു ക്ഷേപിക്കുമ്പി
 സ്ഥമുവത്തുമാർജ്ജിതമുമാനം
 സാധത്തും സമുപ്ലവമിച്ഛപകുതിപ്പോൽ
 ആയാസമാണർത്തിയാത്തുനീ. ദിവസത്താ
 യായിരംവധം ഗൗരവമാർകടുക്കെ മും
 പായുകതിച്ചുതെരീന്ദ്രതരം മണ്ഡ
 സായുപോൽമോലവിദ്യല്ലതപോലെയും
 ഏന്നതർക്കമല്ല മരവുതരമേ മ് സപാമി
 മയാനകരിച്ചുകുതിമേമേരിനാൻ
 വരിച്ചുനീകിലാകാശത്തുനീന്നുപു
 വൃന്ദാരകന്മാർ പീടിച്ചേച്ചുനറ യപോല
 ഏന്തിത്തു മക്കകല്ലിൽകടമെങ്ങനെയി
 യന്തായംപിറ്റുനല്ലിച്ഛിതവട
 മന്നകരപ്പിരാൽ കാന്തകുത്തിനൻ
 യുനതരീൽക്കിലാഞ്ഞുതപ്പീടിനാൻ
 വന്നതള്ളും വേഗയാടിനാൻ യാതെ
 തിന്നവിരഞ്ഞുതീരുന്നുകേഞ്ഞുറം

ൻന

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

ക്ഷീണതയാൻ തുരഗമണൈക്കടി
 തോണപിടിച്ചു ജനിഷ്ഠിഗ്യാനധി
 ക്ഷോണ യിക്ചാടിയാറണീപുഴ മുണ്ട
 വേണിയാൽദേവർപെട്ടമാരാജ്യസീമയിൽ
 തൻപ്രിയകാണകരണനപാതിനോരമേ
 മൻപോട്ടുചുമച്ചുമാറ്റമിഷ്ഠിപ്പിന്ന
 മനപഃശാഗ്ഗമോത്തൻദമകുപും
 മനനാശമുപേദനശരം സമ്പദും
 പൊന്നനിരഞ്ചുകവുപാദകകളും
 മനാൽമഹാമന്ദാപിഴച്ചുവെച്ചിടിനാൻ
 സന്നാശമുപേദനശരം മനനാ
 വിന്നപരയോടപെഴുതുനില്ക്കുന്നതു
 കണ്ടുകനിഞ്ഞെൽക്കെച്ചു കൃപാനധി
 വിന്നാശമുപേദനശരം മനനാശമ
 ഇന്നെനിക്കാശംകവാൻമഹായോരപകാശ
 മെന്നാശമുപേദനശരം മനനാശമ
 എന്നുപുതുക്കൊണ്ടു സമ്പദകരണരം
 നന്നുചുമച്ചു കൃപാനധിസദൈ
 കവുപാശപിന്നെഴുതിതന്നിടണണം
 പൊൻപിടിയാൻ വാമുദിസപയംതൻത
 കോമളയുദ്ധതപോൽകടിവകാശ്
 ശ്യാമളമാശ സാബന്ധമിത്താൻ
 വാമുദിസപയം കറുന്തിയാൽ
 കാമുദുപ്പിടിച്ചും കണ്ണുകാഴ്ചയും
 മനനാശമുപേദനശരം മനനാശമ
 പൊന്നാൻകുറൽപുഴുനാം സപാമിയിങ്ങനെ; --

ഇക്കണകൊന്നുമിണങ്ങിപ്പിന്നിടനി
 പൊണ്ണുപാകിതെല്ലാമെടുത്തുസഖേ! പൊൻ
 വല്ലുതൃപസന്നിവിയിൽവെന്തുകൾക്കു
 മൽക്കമയോപ്പാനുപകരിക്കാമിവ
 സോൽകണനാംതാകനോടിയെന്നെയെന്റെ
 വാക്കാൽപറകയുംചെയ്തുവണങ്ങിവി
 ഞാനിതസമ്പദ്ദാനേക്കിച്ചിപ്പുവായ്
 ക്കൊന്നാത്മിയായ് സപരാജ്യംവിദ്വേഷംകൂടെ
 മാനവായിശനെൻപാകൻകുനീശന്ദ്ര
 ഭീതകരകൊതെയിന്നുപൊറുക്കണം
 പട്ടെകുറിതവൃക്കൊന്നുപൊറുക്കണം
 ഭീതിയെഴുംകാളിൽവാണമൊന്നൊര
 ബാധകളെല്ലാംകടന്നുമാനമം
 സായിച്ചുവിശ്വപംസംഭിഷ്ടനീകനാർ
 ഗന്ധനായ് ജ്ഞാനസാരമാധിപനായി
 മനുവന്മാർക്കുവിമർശമാരാജ്യനായ്
 മനീശമെന്തല്ലമറ്റുപൊക്കമു
 കെന്നുണ്ടെയൊകാദ്രശസ്ത്രഫലത്തിയാൽ
 വിന്നതകീത്തുത്താൻകീഴടക്കിപ്രഭാ
 പിന്നെബ്ബേവൽപദംവന്നുചണ്ണിട്ടവൻ
 ഉത്സംസാരവിവരനാംമന്ത്രിനെ
 മന്ത്രിതൊഴിഞ്ഞുപാപിപ്പതിനില്ലൊരാൾ
 സന്ദ്രമതാകയാൽ സഖോത്തമമായ
 കൃത്യമെന്നാർപ്പുഞാനിതജഗൽപാവനം
 ഘോരനാടുവ്യമീരുകതികാളംതേടി
 മനീചൊരാളുഴന്നിടിപ്പിതുവരം

അതിനു കരമായ ഒരു അനുക്രമം, ദുഷ്ടവർഗ്ഗം സേവിച്ച് അവരുടെ സഹായത്താൽ ഉന്നത പരിഷ്കരണത്തിൽ അനേക പാവശൃംഗങ്ങളെ മെല്ലാൽ ഒഴുവിൽ ദുഷ്ടവർഗ്ഗം നശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വിചിന്തനം. എന്നുള്ളതിനെ ഈ കഥ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

വിശ്വവിഖ്യാതനായ റെമിനാർഡ് എന്ന ഗ്രീക്ക് അദ്ധ്യാപിക കർത്താവിനാൽ രചിക്കപ്പെട്ട "നെക്രോമൻസർ" എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ നാലാമത്തെ ഭാഗം ഇതു എന്നു കേൾക്കാവുന്നപോലെ കഥയുടെ സിദ്ധാന്തത്തെ പറ്റി വായനക്കാർക്ക് ധരിക്കാമെന്നുള്ളതിനാൽ അധികം വിസ്തരിക്കുന്നതിനാൽ ഭാരം തയ്യാറായിരുന്നു. അവശ്യക്കാർക്കു് ഇതിനു പകർപ്പിടുന്നു.

കാച്ചിപ്പാതിൽ വിലരൂപം .

L. F. Fernandez & Sons,
TRIVANDRUM
1911

